

नवरात्रीना गरबा.

नवरात्रीना दिवसोभूं गावाना
गरबाओना. ३३.
राखे साजोला संजनेने वारते

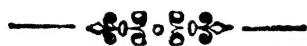
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

“समर्थे आहूतः आपणानामां सवाधभाध
राखये छपी प्रसिध करया.

— ॐ नमो भगवते वासुदेवाय —

संवत् १९४६ हिंमत ०—३—० सने १८६०

નવરાત્રિમાં ગાવાના ગરબા,

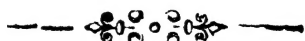
૧ અથ શ્રી ભીમનાથજો છંદ.

નૈરખો નીલકાના નીવાશીરે, નીલકાના નીવાસી.
મહોપત મોટાછો મેવાસારિ, નીલકાના.
રાજ બ્યાં વશો ત્યાં કાશીરે, નીલકાના.
દરશન કરતાં મટે ઉદાશીરે, નીલકાના.
ખજમત કરતાં આપો કાશીરે, નીલકાના.
સીવજી બેઠાછો કેલાશરે, નીલકાના.

ઠાળ.

પાંડવ રાજ પેલીમાંહી, આવ્યા તીરથ કરતા;
ત્યાંવે ભગતી અરજીન પાંડવ, (૨) સીવજીની શેવા કરતારે. ની.
સાત અપવાસ થયા અરજીનને, ભીમને ચીંતા વાપી;
ભીમરોન તે ત્યાંથી ચાલ્યા, (૨) મન મનસુખો બાંધીરે. ની.
અઠારસાર મનસપતી લોધને, માહા મત થયછે મોટી;
અખંડ જાળની હુંઠે આવી, (૨) ભીમે વાળી લોટીરે. નીલકા.
ભોળાનાધની ભાળ કરીને, આવ્યા ભ્રાતની પાસે;
શીવશંકરની શેવા કરતાં, (૨) સફળ પરવણી થાસેરે. નીલકા.
વરકોદરનાં વચન સુણીને, ચાલ્યા પાંચે ભ્રાત;
પાતરીયું પુજની લીધી, (૨) સાથે કુંતા માતરે. નીલકા.
પંચામ્રત પુજ ઉપજવી, પેર પેરની કીધી;

નૈવે આરતી પુષ્પાંજળી ભણી, (૨) નમણ લગી લગી લીધીરે.
 પાંચે . . . ત મળીને બેઠા, કીધા વનફળ અહાર;
 આ ત વાણી મનમાં જાણી, (૨) બોલ્યા પવન કુમાર. નીલકા.
 વરકંઠરતો વળતી બોલા, સાંભળ બ્રાતજ મારા;
 પારખું પોતાનું જોતાં (૨) પ્રગટી દુધની ધારારે. નીલકાના
 અદ્ભુત એવું અચરજ જોઈ, બોલ્યાં કુંતાજી માત;
 ભગતીના વાશી કૈલાશી (૨) આપી કે ભીમનાથરે. નીલકા.
 સાચા બોટાના સમખાશે, દેશ દશમાં ડોકો;
 રીઝે તેને રીધો સીધી આપે, (૨) છ ભીમાણંદ બંકો. નીલકા
 ધમશાણુ ઘોડા ઢાતરે, પુત્ર ધન ધણું આપે;
 બળવારાની જુગતી જોતાં, (૨) કોરા વીધન કાપેરે. નીલકા.
 અમૃતગરને અભય કીધા, ઇસ્વેસર વરદાઈ;
 આસણુગરને આપે તરૂઠા, (૨) સજન કીકા સળાધરે. નીલકા
 પ્રથમ પાંડવ પ્રગટને, પુણ્યા મારાજ્ય;
 યશ્રીમ બેત્ર પત્ર હેમતા (૨) જલધીશ મહાર. ૮રે. નીલકા
 ભીમનાથ મુજ લાથ ગ્રહજે, નીવકામાં ગુણ ગાઉ;
 ગાત્રીદરામ કહે કરજોડી, (૨) કીજે કોમળ કાપારે. નીલકા

૨ અથ શ્રી ભીમનાથનો છ ૬

પ્રવચ સમરૂ સરસ્વતાને ગુણપતી લાગુ પાય;
 કીપા કરે ભોજાનાથજી, ગુણ તમારા ગવાય. ૧
 દસ દેરા ડોકો વાળ્યો, ભલો ભીમાનંદ રાય;
 પ્રાંરે આપે પ્રેમશું, સુખ પામીને ઘેર જાય. ૨

વંઝાને બંધાવે ભોળો પારણાં, નીરધનનીયા ધન થાય;	
બારે માસ વીવેકના, સાવજી રૂડો માસ.	૩
વીમ્ર આવે વેગે કરી, પુજનો નહી પાર,	
જીગતે જળ ચડાવતાં, ઉપર ચંદન સાર.	૪
અક્ષત આખા લાવતાં, પુરુષ તથા નહી પાર;	
આક ધંતુરો આંજીઆ, પત્ર ખીલીનો સાર.	૫
અખીલ ગુણાલ ચડાવતાં, રૂપ તથા નહી પાર.	
નવકુળ નાગે છાયા કરી, ઈચ્છા ધારા સાર.	૬
શોભા વખાણું સંભુ તણી, છત્ર તથા નહીં પાર;	
વાજાં બાંધાં વીવેકનાં, ધુધરમાળા નાદ.	૭
અંત અપાય અતી ધણાં થાયે ધરમના સાદ;	
ધજ રોપ્યો ધજગરો, જતાં જમણે હાથ.	૮
સનમુખે ભગવાનની, સોભા બની બહુ સાર;	
આભુક્ષણ વ પાણીએ, કેતાં નાવે પાર.	૯
મોટાં મોટાં વૈજયંતી, સાંભળજો સંસાર;	
બંગાલી અછાતી બાંધીઆ, નાકે નકવેસર.	૧૦
સેથો પુણ્યો શીંદુરનો, બંદીએ જંગાલ;	
નેણે કાજળ સારીઆં, રૂપ તથા નહી પાર.	૧૧
ગણે ગણોબંધ બાંધીઆ, હીચંતા ચંદનહાર;	
બાંધે બાદુબંધ બેરખા, ચુડલો ઝાક ઝમાળ.	૧૨
કંચવો સાવ કીનખાપનો, ઓઢવા ઓઢણી સાર;	
ધુધરવટ સોઝે ધાધરો, ફરતી કસબી કોર.	૧૩
ધમમાં ફગાર પેરોયાં, ઝાંઝર નાદ ધનધોર;	
અખંડ દીપક સોહામણા, અગરબત્તીની કોર.	૧૪

બેંકાર બે જાળીઆં, ભીમ અરજીનની બેડ;	
સામા દુપલ સોહામણાં, બેડા ઓડા ઓડ.	૧૫
ઘંટ મહીને વજડતા; આધા બેડા બેડ.	
જાળ તણી જીગતી કહું; પાખરનો નહીં પાર.	૧૬
હેઠ મોભડા મેલીઆ, થાંભલા મેલા સાર;	
હોલેચ અતી રળિયામણા, સોલાનો નહીં પાર.	૧૭
દુખ મચાડે દુનીઆં તણાં, નમે સહુ સંસાર;	
વીમ વેદ ભણે ઘણા, જીગતે જંપ છે જાપ.	૧૮
માહાનત બેડા મોજમાં, ધધર આપો આપ	
હવે વખાણું તપસી તણી, જીગમાં બંધાણી માપ.	૧૯
મની જાણે મનોરગર, જપે અજંપા જાપ;	
પત મોટી માંદા તણી, કુળ કરમી છે આપ.	૨૦
કાવણુ આવે શોભતો, કરો બળેવનાં કામ;	
સીંધાં જોખાય ચોપે કરી, ધી દોણીએ ધાર.	૨૧
જામણુ જમે ભાવસુ, જીગતે જગન થાય;	
જમે રમે જીગતે કરી, ઉપર દક્ષણા સાર.	૨૨
કીપા થઈ શણુ તણી, નહીં કાંઈ મારો ભાર;	
આ ગરબો જે સાંભળે, તરશે નરને નાર.	૨૩
જીડતાં બાંહી ઝાલજો, કીપા કરો કંઠજાસ;	
કરજોડી ગરબો કરયો, નંદરામ તમારો દાસ.	૨૪
નજર રાખો ભોળાનાથજી, છે કંથારીએ વાસ;	
દીન જાણી દયા કરો, રાખો ચરણની પાસ.	૨૫
સંવત ૧૮ સે નવનો, સાવણુ સુભછે માસ;	
ભાવે ભવે ભીમનાથને, તેની પુરશે આસ.	૨૬

મહાકાળનો છંદ. ૩

માછ તું પાવાની પટરાણી, ભવાની મા કાળકા, ૧ લોલ;
 માછ તારે કુંગરડે ચડવું કે, અતી ધણુ દોહણું રે લોલ; ૨
 માછ તારા મંડપનાં દરસન કે, કરવાં સોહણાં રે લોલ;
 માછ તારે દામોદરજી કુંડ કે, પરજે પેદાં થયો રે લોલ. ૩
 તેમાં કાંઈ ગળે મનુષનાં હાક, માને સહુ માનવીરે લોલ;
 માછ તારા કુકડીઆ દસ વીસ, જઈ વનમાં ચરેરે લોલ. ૪
 તેને મુગલે મારો ખાધા, ખેડલાવ્યા પેટમાંરે લોલ;
 માછ તારા શેવડીઆ દશવીશ કે, લે ભાગો ગયારે લોલ. ૫
 માછ તારા બાળપણનાં બેત્રી, બુઢોઆ બેશી રહ્યોરે લોલ;
 માછ તારે કાંબી કડલાં જોડકે, ઝાંઝરી ઝમ ઝમેરે લોલ. ૬
 માછ તારે અણુવટ વીછીઆ પાયકે, ધુધરી ધમ ધમેરે લોલ;
 માછ તારે દશે આંગળીએ વેઠ, પાંચી પરવરીરે લોલ. ૭
 માછ તારે ગરવણુ ઝબુકે ઝાલ, કઠે હાર સોભતોરે લોલ;
 માછ તારે ટીક્કી તપે લેલાટ, સેથો પુરયો સોભતોરે લોલ. ૮
 માછ તારે નકિ નકવેશર મોર, સોભા બહુ બનીરે લોલ;
 માછ તારે સોળ સજ સણધાર, રમવા નીસરયાંરે લોલ. ૯
 પતઈને ઘેર ચતુરા નારકે, કાળકાશુ બેનપણારે લોલ;
 બેત્રી મારે ગંરબે રમવા આવો, ભવાની મા કાળકારે લોલ. ૧૦
 પતઈની રાણીયું રમે સાત કે, આઠમુ એ કોણુ રમેરે લોલ
 પતઈએ રાણીને પુછી જોયું કે, એ નાર કોણુ રમેરે લોલ. ૧૧
 પતઈએ દલવીયારી વાત કે, કાલ આઠા બાંધશુંરે લોલ;
 અંબાછ કુળીઆંએક બેક, ઝાડ્યો માનો છોલોરે લોલ. ૧૨
 માગ માગે પાવાના રાજન, તરુશમાન હુ થઈરે લોલ; ૧૩

માગુ માગુ એટલું વરદાન કે, માલે પધારજોરે લોલ. ૧૧
 ફટ ફટ પાવાના રાજન કે, એ શું બોલીઓરે લોલ;
 માગ માગ ઘોડાને ઘોડાર, કે હરતી આપુ કુલતારે લોલ. ૧૩
 માગ માગ ગરથને ભાંડાર કે, ખજાના અતી ધણારે લોલ;
 માગ માગ પુત્રને પરીવારકે, બંધાવુ ઘેર પારણારે લોલ. ૧૪
 માગ માગ ઘેલુડી ગુજરાત કે, બાણું લાખ માળવોરે લોલ;
 માગુ માગુ એટલું વરદાન, માલે પધારજોરે લોલ. ૧૫
 ફટ ફટ પાવાના રાજન કે, પાવે તારે પાપે ગયોરે લોલ;
 સુઠ મતી તું થયો રાજન કે, હુ દેવી કાળકારે લોલ. ૧૬
 આંખાલ થયાં છ આંખોપ કે, પતધંએ હાથ ધસારે લોલ;
 માલએ લીધો ચારણનો વેશ કે, નાયબંધણ પોતે થયારે; ૧૭
 માલએ લશકર હાક્યાં લાખ કે, મુગલા દમતનારે લોલ.
 પાઠમાં ભરીયા મુગલા દમત કે, પાવેગઠ પરવર્યાંરે લોલ ૧૮
 પોળે આંધળીઓ દરવાન કે, પુછવા લાગીઓં લોલ;
 કોને ભાઈ ક્યાંથી આવી પોઠકે, પોઠમાં સું ભરયુરે લોલ. ૧૯
 પોઠમાં ભરીયા આંખા સાખ કે, પતધંએ ભેટ જશેરે લોલ
 બુઢીએ ત્યાંથી વરતીવાત કે, ભાલા નાંખીયારે લોલ. ૨૦
 ભાલા નાખ્યા પોઠ માંધ કે, મુગલા નીસરારે લોલ;
 નીસર્યા હુઠીઆ હેખતખાન કે, ખરે હાથમાંરે લોલ. ૨૧
 કાળકાલ લેખે પેલો ભોગ કે, દરવાણી તમને ચડારે લોલ;
 ઘઠમાં ઘાટ્યા મુગલા દમત કે, પાવેગઠ પરવર્યાંરે લોલ. ૨૨
 પતધંએ પાવે ચડાને જોયું કે, દળ ફીડુ બહુરે લોલ;
 માથે દુધીયું તળાવ કે તે સુકાઈ ગયુરે લોલ. ૨૩
 પતધંએ ખોદાવ્યા બે કુંડ કે જળમાંહી નવ રહયુરે લોલ;
 પતધંએ ફલ વિચારી વાત કે, કોપ કાળકાનો થયોરે લોલ. ૨૪

પતઈ જઈને લાગ્યા પાય કે, રથીર કરી થાપીઆરે લોલ;
 અયુદ્ધી અજ્ઞાની હુ અંધ કે, માને નવ ઓળખ્યારે લોલ ૨૫
 • સોડ ચવટ ચાંપાનેર કે, કાળકાને પાય પડુરે લોલ
 તારા ગુણ ગાય મંગળજી ભટ કે ચરણે રાખજોરે લોલ. ૨૬

— ❦ ❦ ❦ ❦ ❦ —

અંબાજીના લીલાગારનો. ૪.

સંજી સરસત શામીને ચરણે નમુરે લોલ
 મારી અલપ યુધીને ગુણ શા કહુરે લોલ. ૧
 અંબા ચાચર રમવાને માત નીસરીરે લોલ;
 તેના જનમે જનમ દુખ વીસરાંરે લોલ. ૨
 દશ દશથી આગ્યા છે ઠામે ઠામથીરે લોલ;
 અંબા અનુભેલી દીશેછે વરસ સોળનાંરે લોલ. ૩
 બાળા સુન્દરી બીરાજે બાળા વેશમાંરે લોલ;
 તેલ ફુલેલ ઘાલું છે કાળા કેશમાંરે લોલ. ૪
 ભટક લાડવે પાડ્યો છે, ગોરા ગાલમાંરે લોલ;
 ત્રાંખક, ત્રાંખવું તરોફાવું, હેઠ હેઠમાંરે લોલ. ૫
 સાર શીંગાડું સોભાગ, આંજ આંખડીરે લોલ;
 નકવેશની બીજાજે સોભે મોરલોરે લોલ. ૬
 ચોડ્યા ચોંખલા ને, દીલડી કરી કપાળમાંરે લોલ;
 ગુથે મીડલો વીશેશ, અંબા વાંકડીરે લોલ. ૭
 સેથા સીંદુરે ભર્યોછે અતી આપતોરે લોલ;
 જાણે મેઘમાં ઉગમતો રવી શોભતોરે લોલ; ૮
 ગાંઠે ગાંધણની ધમકે ધુધરી ધણીરે લોલ;

માના કાનમાં લેકેછે કનક પાંદડુરે લોલ.	૯
વેજુ-સુકી ચલાવે મદમાં ઘણીરે લોલ;	
માના કાનમાં છે કનક કેરી ટાટીયુરે લોલ.	૧૦
સારા ઘાટમાં તીશર ફરે મોટીયુરે લોલ;	
સોભીતો કટશરને એક દાણીયુરે લોલ.	૧૧
પારો સુધ પીન હેમનો પડ્યો ગળેરે લોલ;	
ચીડમાળા વરેકે હાર હેમનીરે લોલ.	૧૨
હીરા સાંકળી ને લાલ મોતીઓ જડીરે લોલ;	
ઉર ઉપરે તે હાર પુરપ કેતકીરે લોલ;	૧૩
બાંએ બાજુબંધ લેકે ચુડી કાંકણીરે લોલ;	
વેઠ વાંકડાને વીંટી ને છતા આરસીરે લોલ.	૧૪
પોંચે પોંચી ચુડામણી રતનશુ જડીરે લોલ;	
હાથ પીઆલા ભરયાછે મધુપાનનારે લોલ.	૧૫
કમરપાટશુ કટાર બાંધ્યો ભેટમાંરે લોલ;	
કટી મેખણા જડાઉ ધણુ આપતારે લોલ,	૧૬
કાંબી કડલાં પર્યાંછે ગોળ ઘાટનાંરે	
ઝાંઝર લંઘર ને તોડા દોશે ફેરમારે લોલ.	૧૭
અણવટ વાંછીઆ ચમકતા સોભા ઘણીરે લોલ.	
માની ધાધરીએ ધુધરી છે સોભતીરે લોલ.	૧૮
માંહી બુટી ભરાછે જરી જાતનીરે લોલ;	
નવ રંગની આઢીએ માયે ચુંદડીરે લોલ.	૧૯
તતો જાણુ ધશાન કેરી વાજળીરે લોલ;	
કીધી આઢાણી વાશાંગી શેશ નાગનીરે લોલ.	૨૦
હુઠે ગાંઢત્રી ગોળ ઘાટની ધરીરે લોલ;	
ગુણ ગરબો લીધાછે તનુ ટેકમાંરે લોલ,	૨૧

ઠીક ઠરાવી લીધાછે વીવેકમાંરે લોલ;	
પૃથ્વી પચાસ કરોડનું કીધું કેડીયુરે લોલ.	૨૨
સાત સાગરનું નીર ગરત પુરીયુરે લોલ;	
મધે મેલ્યો કાંકડો જલહરે મેરૂ હુમનોરે લોલ	૨૩
૩વી ચોસઠ મલી છે ત્યાં સામઘીરે લોલ	
નીચી કેડથકી નમેને ગાયે ધ્યાનમાંરે લોલ	૨૪
પ્રેરુદ્ધીને હાથ લીએ વાળીયુરે લોલ;	
ધુડા ખલકે ને રાસલીએ ડાંડીએરે લોલ.	૨૫
હાથ ફુલના દડાને માંહોમાંહી રમેરે લોલ;	
કેડ પાતળીને પેની દીસે વાણીયુરે લોલ.	૨૬
ગંગા કાશીથકી તે જોવા અવીયાંરે લોલ.	
તેને અંબીકાજીએ મોતીડે વધાવીયારે લોલ.	૨૭
વીણુ વૈકુંઠ થકી તે જોવા આવીયારે લોલ;	
શીવજી કહિસાસ થકી તે જોવા આવીયારે લોલ.	૨૮
આવ્યાં તુલજા ને બહિચરા તોતળારે લોલ;	
આવ્યાં ભવાનીને ખાતાજી ભવનેસ્વરીરે લોલ	૨૯
બારમેઘ તે આવ્યાછે અમી વરસતારે લોલ;	
જોવા આવી પાતાળ કેરી નાગણીરે લોલ	૩૦
અતી ફુટડીને, તેતો વરણાગણીરે લોલ;	
દઘત મૈખાસુર જોવાને આવીયારે લોલ	૩૧
તેતો અંબા તણી નજરે ચડ્યોરે લોલ;	
કુમ્રગાત્ર ચડાવ્યું ધણી રીસમાંરે લોલ	૩૨
ચક્રદેવનીને મેલું દઘત શીશમાંરે લોલ	
દઘત માર્યો તે મૈખાસુર માહા પાપીઓરે લોલ	૩૩

ત્યાં કેવતાએ પુરુષની વૃત્તી કરીરે લોલ;

જે દોષ ગાય શીખેને સાંભળેરે લોલ.

૩૪

તેની મોત અંબાજી આશા પુરશેરે લોલ;

બે વલ્લભ મેવાડા માને બ્રામણેરે લોલ.

૩૫

લેના જનમે જનમ દુખ વીશારેરે લોલ.

અથ શ્રી સીતા હરજીનો ૫.

પાણી આપોને તમે સારદારે, (બહુચરી) ગુણ તમારા ગવાય.

લાંબી વેણુ તે શ્રી રામનીરે, (બહુચરી) સતીતણે ભરથાર, ૧

સીતાએ મરવો રોપીઓ, (બહુચરી) અગો ચરીને જાય;

ફાલ મરાવું મુવા અગલારે, (બહુચરી) વાડી તજીને જાય. ૨

સીતાએ રહુ ખાંધીયુ (બહુચરી) કાંચલડી શીવડાવ;

સાવ સોનાનો તારો કંચવો, (બહુચરી) ચાંખડની શો હામ ઉ

નહી સગો નહી સાગવો, (બહુચરી) નહી માંચો મોસાળ;

કુળમાં તે નહી કોઇ ખંધવો, (બહુચરી) નહી ખાંતીલો ભરધાર

શીગઠ લીધો સોયામણીરે, (બહુચરી) વન ચાલ્યા બ્રાવનવીર

વનમાં જઇ બાણ વધેરીઆંરે, (બહુચરી) મૃગો માર્યો પેહલેતો

પડતાં તે મૃગલો ઓચરોરે, (બહુચરી) ધાકે લક્ષમણ વીર;

કાવડ કરીને મૃગો લાવીઆરે, (બહુચરી) નાંખ્યો મઠીની બહાર

મુઘી મઠી મારા નાથનીરે, (બહુચરી) કાગ કવેળા જાય;

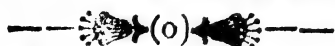
રામ રૂએ લક્ષમણ વીઝવે, (બહુચરી) માં રૂવો ગેતા રામ. ૭

સીતાથી ભલેરા પરણાવીશુ, (બહુચરી) ઠરાવીશુ સીતા નામ;

જળજળકમળ ન નીપજે, (બહુચરી) ઘેરઘેર સોતા નોય. ૮

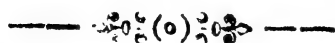
ગઈ સીતાને આપણ વાળણ, (બહુચરી) લઈ દોરો હુખ થાય;
 રામ સભામાં બીડું ફેરવ્યુરે, (બહુચરી) કોઈ નર સરે, થાય. ૯
 મોટો રામનો વાંદરોરે, (બહુચરી) ઝાલ્યું તે જમણે હાથ;
 ઠડ ઠડ ઉડ્યો તે વાંદર ઠકડે, (બહુચરી) ગયો લંકા મોઝાર ૧૦
 બેયાં ચોરાશી ચઉવરોરે, (બહુચરી) જોઈ બવરી બજાર;
 બેયાં મેડી મંદર માળીઆરે, (બહુચરી) જોયો રાવણનો બાગ.
 આશો પાલવને ઝાડવેરે, (બહુચરી) બેઠાં સીતાંજી માય
 આરે મુદ્રીકા મારા નાથનીરે, (બહુચરી) પેરતા જમણે હાથ ૧૨
 રામે માતાજી મને મોકલ્યોરે, (બહુચરી) લક્ષ્મણે દીધી એવાન
 વાંદર તુંછે જુખાળવોરે, (બહુચરી) પડ્યાં વનફળ વીણી ખાય;
 એક ખાધને બીજુ આંબળેરે, (બહુચરી) ખંખેરીને ખાય
 માળી જાય છે માથું કુટોરે, (બહુચરી) રાવણ પાસે રાવ. ૧૪
 રાવણે સાથીડા સંગારીઆરે, (બહુચરી) દેજે ફરસીના ધાય;
 એક ઝીંબેને બીજુ જળવેરે, (બહુચરી) અગેન અંડે એક ૧
 સાચુ બોલરે અલા સાવજરે, (બહુચરી) શેણેછે તાર મોત;
 સારી લંકા ડેરા ચોવટારે, (બહુચરી) તાજાં કેવડીઆં તેલ;
 પુછડે મેરાંયા પ્રથોરે, (બહુચરી) ઝટપટ કરો ઉઠેલ;
 ઠડ ઠડ ઉડ્યો તે વાંદર, ઠકડેરે, (બહુચરી) ગયોતે લંકા મોઝાર
 બાળ્યાં ચોરાશી ચઉવરોરે, (બહુચરી) બાળી તે બવરી બજાર;
 બાળ્યાં મેડી મંદર માળીઆરે (બહુચરી) રાખી રાવણનો બાગ.
 આશો પાલવને ઝાડવેરે, (બહુચરી) બેઠાંછે સીતાજી માંય;
 રાજા લઈને લાંદર ચાલીઓરે, (બહુચરી) આઠ્યોતે રામની પાસ;
 રામે તે સેન હંકારીઆરે, (બહુચરી) આઠ્યા તે સમુદ્ર તીર;
 પામ્ય બાંધીને સાગર ઉતારોરે, (બહુચરી) નાઠ્યા સુવેલી રેકુવીર

હાંકા સાર્યા મોરચા માંડીઆરે, (બહુચરી) મારચો રાવણરાય;
રાવણ મારીને સીતા લાવીઆરે (બહુચરી) પુશ્પની મરદી થાય
(બોલો બોલો શ્રી જનકી નાથકી જે.)

૬ અથ દશ અવતારનો છંદ.

કાળી તારૂં કારણછે મોટુંરે, તુજવીણ તે સર્વ ખોટુંરે. ૧
આદ્ય અંતે મધ્યે મોરી માતા, પ્રિમા વીણું મહેશ ગુચ્છગાતા.
સર્વ દેવતાનું તારૂં છે ઇષ્ટ માણ્યું થકી નહીં કોઈ અપ. ૩
મછ કછને વારાહ રૂપરે, માણ તે પણ તારાં સ્વરૂપરે. ૪
વામનરૂપ ધરૂં માહારાજે, ઇંદ્રાસન રાખવાને ઠાજે. ૫
નરસીંહરૂપ ધરૂં વીશાળ, ભગત પેહલાદતી કીધી પ્રતીપાળ.
કુરુસુરામે તે કુરસી લીધી, માત પૃથ્વી નખત્રી કીધીરે. ૭
રામ રૂપ ધરી રાવણ માર્યો, ભગત વીલીક્ષણને ઉગાર્યો.
કૃષ્ણ અવતારે લીલા કીધી, તેની વાત જોવરસે લીધીરે. ૯
બુધ અવતાર લઈને તમે બાળા, ધાન ધરી સમૂં બેઠાં માળા.
નકલતો નીરમલ થાશે, તારે તુહી તુહી કેહેવાસેરે. ૧૧
દશ અવતાર અંગાના ગાશે, તેને સુખને સંપત્તિ થાશેરે. ૧૨
તારા હોય તે તુજને જાણે, દાશ જીવણ માહા રશમણે. ૧૩
(બોલો અંબામાતની જે)

૭ રાધા કૃષ્ણનો છંદ.

સ્વસ્થાન નવાનગર મહા. કલપુરના વાસી ગાંધી કાળીદાશ
દેવકરણ પાથી.
વાલો નીત નીત નવલી લીલા કરે ભોલ;

વાલો જીવંતીના જીવંતી સાથે ફરેરે લોલ.	૧
વાલો રમે જમેને કરે વાતડીરે લોલ;	૨
નવ જાણે દીવસ કે રાતડીરે લોલ.	૩
મુંદર વનરા તે વન રાજીઆમણીરે લોલ;	૪
મુંદર જમનાનાં નીરે સોહામણીરે લોલ	૫
આછી છાયા કદમ કેરા પાંખનીરે લોલ;	૬
મંદી બેઠા માહારાજ સગે માનનીરે લોલ	૭
તેવ તેવડીને સર્વ સરીખીરે લોલ	૮
તેમાં વાહાણી તે કુંવરી જાણીલાણીરે લોલ	૯
તેને જોવા મળી જીવંતી સહુરે લોલ	૧૦
કાન કાગાને રાધાજી ગોરાંરે લોલ	૧૧
સામ સામાં બેસીને રમે સોગડાંરે લોલ	૧૨
જે કોઈ હારે તે પાય લાગી રહેરે લોલ	૧૩
લીલી પીલી સોગડી રાધાતણીરે લોલ;	૧૪
કાળી રાતી સોગડી છે પ્રભુજી તણીરે લોલ.	૧૫
જોવા બંધ બાંધોને પાસા નાંખીઆરે લોલ	૧૬
પ્રથમ પાસા ઢારયાછે સામા મુંદરીરે લોલ.	૧૭
પડયા પનર સુતરને પોખારનારે લોલ	૧૮
પછી સાત પાંચને કયા બારનારે લોલ.	૧૯
પછે પાસા તે પ્રભુજીએ ચલાવીઆરે લોલ	૨૦
નાંખ્યા નાથેને દાવલા ન આવાંઆરે લોલ	૨૧
પડયો પંજો છોકો દાણા ચારનારે લોલ	૨૨
પછી સાત પાંચને કયા બારનારે લોલ.	૨૩
રંગે રંગતાં તે રાધકાજી કીતીઆંરે લોલ;	૨૪

આર સોગાં પ્રભુનાં કાયાં રહ્યાંરે લોલ.	૧૩
પ્રભુ પાએ લાગો અમારી ચારણીરે લોલ;	
જી જાને કુતારો તુંતો ચોળતીરે લોલ.	૧૪
મન હરીને મુજને હરાવીઓરે લોલ;	
પ્રભુ રોસ આવડી નવ કીજયેરે લોલ.	૧૫
પ્રભુ પાસા નથી કેના હાથફાંરે લોલ;	
હરી હારયા સઘયર કેરા સાથમાંરે લોલ.	૧૬
ચતુર હોય તો ચંતમાં વીચારતુરે લોલ.	
બેશીએ જોઈ તો નવ પડે હારતુરે લોલ.	૧૭
પ્રભુ હારયા થકી તો જોતું લલુરે લોલ;	
નીકર સદાય રહેવું તમારે એકલુરે લોલ.	૧૮
એટલું કહીને રાગાજી ઉઠીઆંરે લોલ;	૧૯
હાસ કટ્યાણુના પ્રભુને મનાવીઆરે લોલ.	૨૦
(બોલો શ્રી કૃષ્ણદેવની જે.)	

— ૦૦૦ —

૮ રોઝી માતાનો છંદ.

રોઝીમા ચરણે નામુ આનંદમાંરે લોલ.	
દીન જાણી દીઓ આશીશ થાજે સાહીરે	૧
માજી સોભા તે અનંત અપાર દીસે તમારીરે;	
તેનો ન લહે ભ્રમાપાર શી બુધી મારોરે.	૨
સંક્ષેપે લોલા ગાઉ કે કાને ધરજોરે;	
માજી ગીત દરસનની આશા તમે સાચ કરજોરે.	૩
રૂઠાં દીસે છે મંદીર સાર બેઠા બીરાજોરે;	
લેની સોભા તણા નહી પાર પાસે સીંધુ ગાજોરે.	૪

બેઠા ગણપત ગવરીનંદ દક્ષીણ દીસેરે; ૧
 શેવકને છે આનંદ જોતાં મન હીશેરે. ૫
 માજ ભેરવને હનુમંત બેઠા દુવારેરે; ૬
 વાગે દુદંભી ઘોર નીશાન લાગે મીઠારે. ૬
 માજ વીસ કરે છે હોમ ઝાલર ઝણકેરે; ૭
 તેના ધુમ્ર ગયા સવરંગ ભોમવા જણકેરે. ૭
 માજ નિત નિત ઓછવ થાય ચાચર રમેરે; ૮
 સહુ સેવક મળી ગુણ ગાય માતાજીને ગમેરે. ૮
 રૂઝ દીશે પતાકા સાર કાંકણી વાજેરે; ૯
 માજ નેપુરના ઝણકાર ગગનમાં ગાજેરે. ૯
 માજ બેઠા બીરાજે માય સણગાર સોહીએરે; ૧૦
 માજ અણવટ વીંછવા પાય જોતાં મન હીશેરે. ૧૦
 કડ કડતાં કડલાં વાજે ઝાંઝર ઝમકેરે; ૧૧
 કર કંકણ રણઝણ થાય ધુધરા ધમકેરે. ૧૧
 માજ ચરણા ચોળીને ચીર ચુંદડી સારીરે. ૧૨
 કાંચલડી આછી નીર જાઉ મહા હારીરે; ૧૨
 માની બાયે બાળુખંધ કંચન ચુડીરે; ૧૩
 અંજ લેપન કીધાં અશગંધ સોભા સારીરે. ૧૩
 કંઠ પાટા સોહીએ તાર શોના કેરીરે; ૧૪
 કાને કુડળદો ઝણકાર પાંદડી પેરીરે. ૧૪
 મુખ ચંદન જોત અપાર નાકે મોતીરે; ૧૫
 પેરી મોતી કુસંપના હાર, સોભા રૂડીરે. ૧૫
 માજ કંઠ રાખલડી સાર, ગોફણા સોહીએરે; ૧૬
 માજ દીસોછો ઝાકઝમાલ જોતાં મન મોહીએરે. ૧૬
 માજ થાળ ભરી ખીર ખાંડ, સોજન મીજેરે; ૧૭

ચાંદુ સેવકનાં પુરે લાડ, દરશન દીજેરે.	૧૭
સેવક જનની વાણી, માની લેજેરે;	
માણ કૃપા કરે દીનજાણી, ચીતમાં રેજેરે.	૧૮
સેવકને રેજો સાહુ; દાશ તમરોરે	
માણ નીત નવ ગુણ ગાઉ, મુજને ઉગારોરે.	૧૯
હરજોડી કહે કાશીરામ, અક્ષરણ સરણેરે;	
વાલું રેજો તમારૂં નામ, રાખો ચરણેરે.	૨૦
ગાયો સંવત ૧૮૧૧ શાવણ માસરે;	
માણ એકાદશી બુધવાર, પુરો કીધોરે.	૨૧
જે કોમ ભાવીક તે ગુણ ગાય, તે સુખ પામેરે;	
તેને રીજે રોઝીમાત, દુકરીત કાપેરે.	૨૨
રોઝી મા નામુ શાશ, આજુદ મારેરે;	
દીન જાણી દીઓ આશીસ, થાજો શાહ્યરે.	૨૩
બોલો રોઝી માતાની જે.	

નવ દુરગાનેા ગરબો. ૯

રંગે રમે આનદે રમેરે, આજ નવદુરગા, રંગે રમે.	૨૬
આદીતે આગ્યા અલબેલી,	
મંડપમાં મતવાલી ભમેરે;	આજ ૧
સોમે શણગાર માને અંગે સુહાવે,	
હીરલા રતન માને અરૂણા સમેરે.	આજ ૨
સંગજવારે માણ છે ઉમંગમાં,	:
ચાંચર આવીને ગરબે રમેરે,	આજ ૩

બુધવારે માણ બેઠાં બીરાજે,	આજી	૪
રાસ વીલાસ માનો ગાયો ગમેરે.		
ગુરુવારે આઘ ગરબે રમે છે,	આજી	૫
ચંદન પુરપ તે માને ગમેરે.		
ભરગુવારે માણ ભાવ ધરીને,	આજી	૬
બ્રાહ્મ રમે તે માને ગમેરે.		
મનીવારે મહાકાળી થયાં છે,	આજી	૭
લીલા ભોજનમન ગમતી જમેરે.		
વલ્લભ કહે માને ભાવે ભજોને,	આજી	૮
રાસ વીલાસ માનો ગાયો સમેરે.		

• ચાચર ખેલયાનો ગરબો. ૧૦

રંગમાં રંગમાં રંગમાં, બાળી બહુચર ખેલે મા રંગમાં,		
અંબેતી બાળીને લીએ રંગ તાળી,	બાળી	૧
થઈકાર થઈકાર થંભમાં,		
અનેક અસુરને માએ સંહરયા,	બાળી	૨
સોભા બની માના સંગમાં,		
શોભ શંખગાર માના અંગે સોહાવે,	બાળી	૩
નકી ચુની જડી છે નંગમાં,		
ચાચર આગળ છંદજ ખેલે,	બાળી	૪
ગરબે રમે છે આનંદમાં,		
ચુવાતી ચંદન કેસર કશ્તુરી,	બાળી	૫
અબોલે ઉડે આનંદમાં;		

ચોસઠ જોગણી મા ચાચરખેસે,	ખાળી૦	૬
ગરખેઃ ગાયો આનંદમાંરે;		
વડલલ કહે ચાને ભાવે ભજોને,	ખાળી૦	૭
જઈ નાયા તે ગંગમાંરે;		

— ૐૐૐ —

દઈતુને રણમાં રોળયાનો ગરખો. ૧૧

દઈતુને રણમાં રોળયારે આજ દઈતુને રણમાં રોળયા;		
મારયો તે મધસાસુર મતવાડો,	આજ૦	૧
ચાંડ મુંડ ચપટીમાં ચોળયારે;		
શુભ નોશુભ તણાં સોસજ છેલાં,	આજ૦	૨
ધૂમ્ર ધોયન ધધેરયોરે;		
ભોયે પડ્યા પડ્યા કરે હોકાર,	આજ૦	૩
ત્રીશુળ ઉપર તોળયારે;		
નવ ખંડમાં માએ નજરજ દીધી;	આજ૦	૪
ખપર લઈને ઝોળયારે.		
અહ્યાણી મદ્રાણી માહિસવરી મળીને,	આજ૦	૫
મલના ખીયાલા ધોળયારે,		
આઠમે દીવસ માયે જગનજ દીધો;	આજ૦	૬
હવનમાં લઈને હોમ્યારે.		
કહે વધુલ તારો પાર ન જાણું;	આજ૦	૭
ખોતેર કોટી દહત્ય ઘોળારે		

— ૐ (૦) ૐ —

" જંગત જોગમાયાનો ગરખો. ૧૨

દેવો દરસન દયોને દયાળી જંગત જોગ માયારે;

નવ નારતાંની રાત હુવે આવી,	જગત૦ • ૧
શક્તી ગરબે રમવાને આવો,	જગત૦
નીત્ય નવા નવા રંગ લાવો.	જગત૦ • ૨
આવી આસો સુદ બીજ અજવાળી,	જગત૦
કરુન રૂપે થયાં માહાકાળી.	જગત૦ ૩
દેવી ગરબે રમે છે વાળી,વાળી.	જગત૦
દેવી દીસો છો જુગમાં દીવાળી.	જગત૦ ૪
પગ પ્રહારે પૃથ્વી ધરણે,	જગત૦
સપ્ત પાતાળે શેશ ગડગડે.	જગત૦ ૫
ઈંદ્ર ઈંદ્રાણી ઇંદ્ર ગાય,	જગત૦
નારદજી નરવર થાય.	જગત૦ ૬
બ્રહ્મ ઘોળો ગરબો કીધો,	જગત૦
રમવાને સીરપર લીધો.	જગત૦ ૭
બ્રંધા વેદ બણે ને નાચે,	જગત૦ •
વાળે વાજાંને કાનવર નાચે,	જગત૦ ૮
વાળે નોખત નગારાં મરદંગ,	જગત૦
દેવી નાદ નગારાં ને છંદ,	જગત૦ ૯
તેની ધુન્ય ગગનમાં ગાળે,	જગત૦
વાંજા અનેક પ્રકારે વાળે,	જગત૦ ૧૦
ગોર ધુધરની ધમકાર,	જગત૦
પાંખે ઝાંઝરીને ઝમકાર,	જગત૦ ૧૧
હીંચ લેનાં હુલસીયું ખળકે,	જગત૦
દેવી શેષા તણી જોત ઝગકે,	જગત૦ • ૧૨
દેવી માંકે રતી નીરમળ મોતી.	જગત૦
દેવી અંચળ નયણે જોતી,	જગત૦ ૧૩

દેવી તાંત તરસતીને જાલ,	જમત૦
દેવી ચાલોછો જગવંતી ચાલ,	જગત૦ ૧૪
દેવી માયા રૂપે છો માયા,	જગત૦ ૦
દેવી ચઉદે બ્રહ્માંડ નીપાયા,	જગત૦ ૧૫
દેવી બાળા રૂપે છો બાળા,	જગત૦
દેવી કાપોછો મોહની જવાળા,	જગત૦ ૧૬
દેવી ઘણાં ઘણાં કામજ કીધાં,	જગત૦
દેવી ભગતુનાં કારજ સીધાં.	જગત૦ ૧૭
દેવી બહુ રૂપે બીરાજો,	જગત૦
તેવ તેવડી શંધાતે છાજો.	જગત૦ ૧૮
દેવી સંવત અઠાર યોગણુ ચાલો,	જગત૦
છંદ ગાયો છે રશીક રૂપાળો.	જગત૦ ૧૯
કહે શીવરામ દાસ તમારો;	જગત૦
મુને ચરણે રાખીને ભવ ઠારો.	જગત૦ ૨૦
આસો સુદ બીજ અજવાળી,	જગત૦
ગુરુવારે થયાં માહાકાળી.	જગત૦ ૨૧

માહાકાળીના સાતવારનો ગરબો. ૧૩

માહાકાળી છે મંગળ રૂપેરે અંબા અલબેલી;	
જાને જાણુ તે બ્રહ્મ સ્વરૂપેરે	અંબા અં
બુધવારે બધે પરવરીયારે,	અંબા અં
અંબા દીક્ષત ઘેર અવતરીયારે,	અંબા જ્ઞાં
ગુરુવારે તમે છો ગરવારે,	અંબા અં

ગુણ સરવે થકી છે નરવાંરે.	અંબા અં ૩
સુકનવારે કીધાં સુકીતરે,	અંબા અં ૦
માને વેદ વખાણે એવી રીતરે.	અંબા અં ૪
શનીવારે સહુને માત સરખીરે.	અંબા અં ૦
માનો મહિમા ગાઉછું નીરખીરે.	અંબા અં ૫
રવી તેજ તણું શું કહીએરે;	અંબા અં ૦
માને અનેક પ્રકારે ગામ્હેરે.	અંબા અં ૬
સોમવારે જુઓ સાંભળીરે;	અંબા અં ૦
શીવ શક્તિ રૂપે માહાકાળીરે.	અંબા અં ૭
સાત વાર ગાયા છે હવે સારારે,	અંબા અં ૦
ગુણ ગાયે લક્ષ્મીરામ તારારે.	અંબા અં ૦

— સ્તોત્ર (૦) સ્તોત્ર —

સારદાના સાણગારનો ગરબો. ૧૪

- સારદા માતારે મા વિનવું લાખોવાર લાગુ પાય;
- વાણી આપોરે મા દયા કરી, તેમ અક્ષર આપો માય. ૧
- સરસ્વતિ ગણપતીરે મા સ્તવન કર જેનાગુણ ગાયા નવી જામ
- નયણે નિરખુરે મા માતને; ધન્ય ધન્ય આરાસુરી માય. ૨
- શીશે શોધેરે મા રાખડી, ને શ્રવણ ઝમુકે ઝાટ્ય;
- ઓપે ઓપેરે મારી અંબામા; જેની જોત્ય પડે બહુ ઝાટ્યુ. ૩
- શામ ત્રવેણીરે મા ચોરલો, આંહી જડીત મોડણો સાર;
- જોડણે દ્રશતીરે મા ધુધરી, જેના સુંદર ઘાટ અપાર. ૪
- તિલવટઃસોયેરે મા ચાંદલો, ને કુમ કુમ કેશર આડ;
- આડ અનોપમ કરે મા સોભતી, ને ચોખા ચોડા લેલાર. ૫

- વેણુ ખમીરેરે મા આપશું, ને સેથો ભરથો શીંદર;
 નયણે કાજળરે મા સારીયાં, અણીઆળે નાકે મોર. ૬
 ચોક, બાંધીરે મા ચુંદડી, માંહી તાંત બંદકી સાર;
 કુમ કુમ કેસરે મા કસ્તૂરી, માંહી ચુવા ચંદન અપાર. ૭
 દાઝમ કળીયુરે મા દંત છે, ને મુખ ચાવ્યાં તંબોળ;
 મુખથી બોલેરે મા મરકલડે, ને નૌતન કરે કલોલ. ૮
 કોટ સોઝેરે મા કંટેસરી, માંહી મોતી ચોડીયાં જોહ;
 ચાંદલો સોઝેરે મા સોનાનો, તન્મનોયાં ધરીયાં તેહ. ૯
 હારલો લેહોરે મા હેમનો, માંહી કરે તે જુમણુ જોત;
 માળા લેહોકેરે મા મુકતાશળની, મ દળીએ ઉઢ્યોત. ૧૦
 ઉપર સોઝેરે મા ઉતરી, માય દુગદુગી ભાત્ય અપાર;
 નૌતમ નામેરે મા કાંઠલો, માંહી બહુ પુરુષના હાર. ૧૧
 જુડી રૂડીરે મા સોનાની, માંધ કાંકણી તેને સંગ;
 માંચે બાળુખંધ મા બેરખા, આબુશણ ધરીયાં અંગ. ૧૨
 ખટ પટ ખળકેરે મા મેખલા, માંધ ધુધરીનો ધમકાર;
 વાજાં વાગેરે મા રણુઝણુ, માંધ જંત્ર તણા ઝણુકાર. ૧૩
 ચરણાં ચોળીરે મા ચુંદડી, માંધ કમખો લીલી ભાત;
 વસ્ત્ર અનોપમરે મા પેહરીયાં, તે સરવે જુદી જાત. ૧૪
 વેઠ વેંટીયોરે મા આંગળીયે, ને નૌતમ દીસે અંગ;
 અંગની આંગળીયોરે મા આપશું, ને દરેપન દીસે સંગ. ૧૫
 ઠાંખી કડલારે મા સોભતાં, ને ઝાંઝર નેપુર વાર;
 અગ્રવટ ઠમકેરે મા અંગુકે, ને વીછીયાનો ઝણુકાર. ૧૬
 સણુગાર પેહરયાંરે મા સોભતાં, તેના શા કરે વખાણ;
 તળીયાં રાંધારે મા પગ તણાં, જાણે ઊગ્યો ભમરભાણ. ૧૭
 સુરીનર સુનીવર મા મોહી રહ્યા, ને મોહા મોટા ભુપ;

મોયા મોયારે મા દેવતા, મા જોતા તારૂં રૂપ. ૧૮
 ચોસઠ બનીરે મા આવીઆં, ને માંડયો નઉતમ રુસ.
 હરખ ધરીનેરે મા હમચી, ખુંદે તાળ્યું માએ ત્રાસ. ૧૯
 હરતાં ફરતારે મા કુદડી, ને છંદે ગરબો ગાય.
 શોભા શી કહુરે મા તમતણી, કળી કોઠ્યે નવ જાય. ૨૦
 ગરબે ફરતાંરે મા જળીયાં, તેના દીપક જેત અપાર;
 કમળ દીપકરે મા કોડીયાં તેની સોભાનો નહી પાર. ૨૧
 પાર ન આવેરે તમ તણો, તેના ગુગુ ગાયા છે ઇશ;
 આવ્યા આવ્યારે મા કાશી થકી; ઈંદ્રાદીકમુર તેત્રીત્ર. ૨૨
 અહુમા આવ્યારે મા હંશ ચડી, ને પ્રશભ ચડી માહાદેવ;
 વોસ્થું આવ્યારે મા ગુરૂડે ચડી, જેની દેવ કરે છે શેવ. ૨૩
 નાચે નાચેરે મા ઉરવસી, ને કરે આછરા ગાન;
 ગાન ગાવેરે મા વત કરે, ત્યાં નાટક થેધ થેધ તાંન. ૨૪
 જય. જય વાણીરે મા સઉ વદે, ત્યાં પુરુષની પ્રાંટી થાય.
 હસી રમીનેરે મા રાસમાં, તે સ્થાનીક ખેડા માય. ૨૫
 ભોજન હીંચારે મન ભાવતાં, પકવાન દુધ છે પાસ;
 ઝારી ભરીછેરે મા ગંગાજળની, મન માન્યા મુખવાસ. ૨૬
 કરજોડીત્રેરે મા વીનવે, માધવજી તારો દાસ;
 સંકટ ટાળોરે મા સ્મમની, તમે પુરો મનની આશ. ૨૭
 જે દીન આવ્યારે મા ચરણે, તમારો તે દીન પામે પાર;
 બરદ તમારૂંરે મા ઇશવરી, તમે મોઢાં છો આધાર. ૨૮
 સંવત સતરેરે મા છોતરો, ને રૂડો ચેતર ગાસ;
 બીજજ કૈયેરે મા અજવાળી, ને ભોમે થયો છે રાસ. ૨૯

નાગ કમળનેા ગરબો. ૧૫

માતા જશોદા જગાવે જગો હરીરે લોલ,
બલીહારી વારી ઉઠો અળવું કરીરે લોલ. ૧

કમ્લ સાથ બાળ આળનો આવી મળ્યોરે લોલ;
લઈ ઘેન્ય વન ગાય સંગ પરવર્યારે લોલ. ૨

વેણું વાસળી રસાળ લીધી હાથમાંરે લોલ;
પેરયાં તસ્ત્ર શોભે છે. સરખાં સાથમાંરે લોલ. ૩

મુણી વચન ઉઠ્યા છે મુખ નરમળારે લોલ;
કાટી કંદ્રપ લાગે છે શશી નીકલ્યારે લોલ. ૪

મોર મુગટ ચંદ્રીકા અતી આપતીરે લોલ;
પુલ ગોડના તોરાથી દીસે સોભતીરે લોલ. ૫

છમ રીંગડી લઈ પ્રભુજી ચાલીઆરે લોલ;
વેણું વાંસળીમાં ઘેનુને બોલાવીઆરે લોલ. ૬

માંહો માંચ મા તે ખેલ કીધો છે જરે લોલ;
ઠોઠ દોડ ચોટ જળમાં પડ્યો જઈરે લોલ. ૭

ધામ કશ્વજી પડ્યા છે તેની તાલમાંરે લોલ;
જળ ભેટી કરી પોતા છે પતાળમાંરે લોલ. ૮

દેખી નાગણી આવીને નીરખ્યા હરીરે લોલ,
લઘુ કોમળતા બાળ કરૂણા કરેરે લોલ. ૯

દેખી રૂપ જોઈ માહુરાં નેણાં ઠરેરે લોલ.
મળશે નાગ તો પ્રાણ તાહુરા હરેરે લોલ. ૧૦

ત્યારે કરનજી કેહો ને એવું સાંભળીરે લોલ;
સાત પોંચ દસ વીસ આવી મળીરે લોલ. ૧૧

કમળ જયવા આશા છે મનમાં ધણીરે લોલ;

- ધ્યાન ધરી કરી આપને તુ નાગરીરે લોલ. ૧૨
- અડ્યો કરોધ જ્યારે એવી વાણી સાંભળીરે લોલ;
- હલે બાળકને નારો સરવે મળીરે લોલ. ૧૩
- એક કમળનો હોંસી તુંતો કોણ છેરે લોલ;
- કાળ સાથ બાળ નાગ મુખ લુણ છેરે લોલ. ૧૪.
- લાગ્ય લાગ્યની તું નાથ મારો જગશેરે લોલ;
- બાળ કાળ તારો અણખુરો આપશેરે લોલ. ૧૫.
- માત તાત વાટ ઘાટ જોશે દુખ ભાષનેરે લોલ;
- મોત માગી લીધું હાથે મારા નાથનેરે લોલ. ૧૬
- એવું સાંભળીને ફરનછ વાણી વહેરે લોલ.
- અક્ષી નાગણી તું આજ લરીછે મહેરે લોલ. ૧૭
- જાને નાગણી તું નાગને જગાડનેરે લોલ;
- મહ ઉતાર ત્યાહકારીને ઉઠાડનેરે લોલ. ૧૮
- ધામ નાગણી પોતી છે તતકાળમાંરે લોલ
- વીજવારી પોઠયા વીજ કરી જાળમાંરે લોલ. ૧૯
- ધામ લાગી જેમ લોહ કેરા ધાવનીરે લોલ;
- બોલે બાળે જેમ જાળ લોહ તાવનીરે લોલ. ૨૦
- ત્યારે નાગણીએ નાગને જગાડીએરે લોલ;
- નાથ જારણે તે બડળ એક આવીયારે લોલ. ૨૧
- એવું સાંભળીને ઉડ્યો વાંખનો ધણીરે લોલ;
- એકસોને એક સામટી મારે ફગીરે લોલ. ૨૨
- નાગ ચોટ કરી બાળ ઉડળે ધરે લોલ;
- હાક મારેમ જુધ માંહોં માંહ કરેરે લોલ. ૨૩
- ત્યારે ફરનછ કાળને કરે પ્રહરે લોલ;
- બળે પગાડે જમડે જુમી ઉપરેરે લોલ. ૨૪

જે જુજવાને માર મારે જોરથીરે લોલ;	
માંસાં માંહી વઢેછે ઘણું જોરથીરે લોલ.	૨૫
કરે કરેજી જોજી આવી ઝાલે સરપનેરે લોલ;	
કરે જુજી જહુ મારે નાગ તરપનેરે લોલ.	૨૬
લડખડેને મારે જહુ પાટુઓરે લોલ;	
ધણી વાર એમ જુજ કરતાં ઘયોરે લોલ.	૨૭
છળ જળ કરી નાગ તો થાકી ગયોરે લોલ	
એકસોને એક ફૂલીથી ઢળી ગયોરે લોલ.	૨૮
નાગ શાર પર નાથજી ચડ્યા જઘરે લોલ;	
નાગ મુખમાંથી ફૂલીર ચાલ્યું વહીરે લોલ.	૨૯
ફેરે ફેર ગાય નાગ જહુ ગાનમાંરે લોલ;	
વેણું વાંસળી વગાડે જહુ તાનમાંરે લોલ;	૩૦
જુજ જુજ ગઈ વ્યાકુળ થઈ મરેરે લોલ;	
ત્યારે નાગણી આવીને અરજી કરેરે લોલ.	૩૧
હાથ જોડીને નાથ આગળ કરગરેરે લોલ;	
ત્યારે ફરનજી ત્યાં થકે ઉતરેરે લોલ.	૩૨
દયા આવી ત્યારે નાગને છાડીઓરે લોલ;	
મુઝયો નાગ નાસે મોતીયે વધાવારે લોલ.	૩૩
જળ ખારણે તે પ્રભુજી પધારીયારે લોલ	
સહુ દેવનાં કામ તે સુધારીયાંરે લોલ	૩૪
તારે નાગણીએ જોયો નીજ નાથનેરે લોલ;	
જોજોકાર મુખ થયું પ્રજ સાથનેરે લોલ.	૩૫
આવ્યા ગોકુળમાં સહુ ઉગંગે ભરવારે લોલ;	
એવાં જરીત ઘણાં નાથે કર્યાંરે લોલ.	૩૬
એવો નીત નીત નાથજી લીલા કરેરે લોલ.	

દેવો કૃસ્નજી નીરખીને નૈજાં ઠરેરે લોલ.

૩૭

આદ્ય શક્તીનો ગરબો. ૧૬

આદ્ય શક્તી તુજને નચુરે, બહુચરી ગણપત લાગુ પાયે;
 દીનજાણી ક્યા કરારે, બહુચરી મુખે માગુ તે થાય. ૧
 વાણી આપીને પરમેશવરીરે, બહુચરી ગુણ તમાગ ગવાય;
 ચોસર બેની મળી સામગ્રીરે, બહુચરી માન સરોવર જાય ૨
 માન સરોવર ઝીલિતારે, બૌચરી કરતાંતે નિલ વિલાસ;
 સંબલપુર ગામ શોહાબજીરે, બૌચરી ત્યાં તમારો વાસ. ૩
 શરવે મળીને કીધી સ્થાપનારે, બૌચરી ઠેરવ્યું બૌચર નામ.
 સામા સામા બે ઝારડારે, બૌચરી સોનું ઘડે શોનાર. ૪
 ઘડીમાં બાબુબંધ બેરખારે, બૌચરી ઘડીયાં એકાવળ હાર;
 પ્રથમ ચરીત્ર તમે કર્યાં, બૌચરી મારયો તે મર્ઠાસુર. ૫
 રક્ત નેણે કરી મારીયોરે, બૌચરી રક્ત સળાયાં પુર;
 ચાર્યાને મૃગ બોલાવીઆરે, બૌચરી આરામુર તણા ગઢમાંય ૬
 મુલ નીસૂલું હાથે હણ્યારે, બૌચરી મર્યાં તેને પળ માંય;
 ઘોડીમાંથી ઘોડા કર્યોરે, બહુચરી સ્ત્રીમાંથી પુરુષ. ૭
 હવે હેગ નથી હાલતુરે, બહુચરી કંઠજી આઠયો કાળ;
 ધર્મ ગયું ધરણી ધરીરે, બહુચરી પુન્ય ગયું પાતાળ. ૮
 હોમ હવન ત્યાં થાયછેરે, બહુચરી ત્રીકુળ ધણેરાં હોમાય;
 બ્રહ્મ વેદ ભણાયછેરે, બહુચરી આનંદ ઓછવ જાય. ૯
 કરબોડીને વીનવરે, બહુચરી વટલલ તારો દાસ;
 સદા સેવક છે તાહરોરે, બહુચરી રાખો ચરણની પાસ ૧૦
 ચરણ પાંખાળી તુજને નમેરે, બહુચરી વધકુંઠ હોરો વીસ;
 ગાય શીખેને સાંભળેરે, બહુચરી બહુચર પુરે આજ. ૧૧

કાશીની અન્ન પુરણાનો ગરબો. ૧૭

અર્ધ અન્ન આપો અન્નપુરણારે;	
કરજો સેવક ઉપર કઠણા અન્નપુરણા કાશીપુરીમાં બીરાંબેરે;	
તમારી ચરણ કમળ શીશ નામુરે;	
માતા મેહર કરી જો જો સાચુ.	અન ૧
તમારો જામક ક્યાં જઈ જામુરે;	
માતા માની લેજો તમે સાચું;	અન ૨
માયુ મોજ તમારી ભક્તિરે,	
મુને સદાય આપો આજી શક્તિ.	અન ૩
બીજુ અંબર કાંઈ નવ માયુરે,	
કર બોલીને પાચે ભાગુ.	અન ૪
દુહાળો તે ગુરુપતી દેવારે,	
જેતે જોડાએ મોહકતા મેવારે.	અન ૫
ફરતી અરજીસેવ થોડીરે,	
સોજા શોવણની અવોડી.	અન ૬
મધ્ય બીરાંબેરે જો જોગમામારે,	
જોડે બેઠા વીરેશ્વર શયા.	અન ૭
જેની જટા જાનરી ગાબેરે,	
પાચે પારવતી માતા બીરાંબેરે.	અન ૮
ઉભા હાક મારે હનુમાનરે,	
જેનું નામ સીતાપર ધ્યાન.	અન ૯
સુખા ગંગા માતા ગંભીરરે,	
જેનાં અંમૃત સરખાં નીર.	અન ૧૦
પાપ કોરી જનમનાં જાયરે;	

જે કોઇ વસેછે કાશીની માંય.	અન. ૧૧
એવી જોવાની જનીછે જુગતીરે,	
સહુ જન પામે છે મુક્તિ.	અન. ૧૨
લીલા ગાઉ તમારા નામનીરે,	
મુજ સામું જુઓ તમે સ્વામની.	અન. ૧૩
કાંતો ઘેલો હું કંઈએ નવ જાણુંરે;	
દાસ કંઠ્યાણુ શું વખાણું.	અન. ૧૪

સાણગારનો ગરબો. ૧૮

પ્રથમ પારવતીના પુત્રને પામે નમુરે	સોલ;
દીન જાણી વાણી દીજીએ કહુ સમેરે	સોલ. ૧
સરસ્વતી તણા ચરણ પ્રતાપથીરે	સોલ.
નવે નીચ રીધ શીચ આપો આપથીરે	સોલ. ૨
કરૂ ગાન ધરૂ ધ્યાન બઉચરાતણુરે	સોલ;
કરો સાર વાર વાર શું કહું ધણુરે	સોલ. ૩
આજ બઉચરાજી માત ગરબે રમેરે	સોલ;
સુરનર મુનીવર સહુને ગમેરે	સોલ. ૪
માજ રૂપ રાધકા થકો ધણું બહીરે	સોલ;
કોટી કામે શરતી સુરયની છબી હણીરે	સોલ. ૫
રતી રોહીણી રંનાદે આદી સુંદરીરે	સોલ
પલક પલવટે ઉભા રમે કુદરીરે	સોલ. ૬
વેણા વાસુકી સરખી શીશ રાજતીરે	સોલ;
ધુધ ઘર ગોફણાને મધ્ય ગાજતીરે	સોલ. ૭
ભરી માયે મુગતા તે મહા મુદયનીરે	સોલ;

રાંદે રાખડી રૂડી તે રત્ન તુલ્યનીરે	લોલ; ૮
પુડી ખેડી સેથો ભરથો સહો પડયોરે	લોલ;
ચાક ચમરી શું ચાપલે કડી અડયોરે	લોલ. ૯
સ્વરણ શીંદુર આકાર સર્વ સીપનારે	લોલ;
શોળ મોભીતા શણગાર સૂરવ નીળવ્યારે	લોલ. ૧૦
કાને વાળીયો જડાવ ઝાલ કુમખારે	લોલ;
જોની મોતીએ પરોવ્યાં લુંખ લુંખખારે	લોલ. ૧૧
શોના સાંકળી શરી શીકા જડામણીરે;	લોલ;
કોર તોરણ મોતીની દોરે દામણીરે	લોલ. ૧૨
તેજ શું કહું દીશે તેને લોલકંરે;	લોલ;
કલાંકુલ જડ્યાં નંગ તે અમુલકરે	લોલ. ૧૩
અરધ ચંદ્રમા કપોળ શું કહું કથીરે	લોલ;
ચોદ ભુવન માંદો ખડિયરા સમુ નજારે	લોલ. ૧૪
ભાલ ભાલ આડ કુમ કુમના રાતડીરે	લોલ;
તપે ટોલડા કહો ન જાયે ચાતડીરે	લોલ. ૧૫
ત્રીકુટી મધ્યે સીંદુરની જાંદો કરારે	લોલ;
ચાવ્યા ચાખણા કપોળ લોલ શું ભરીરે	લોલ. ૧૬
ભ્રુગુટી કમાન કાન કોરણું અડારે	લોલ
ચીરની લોલા પિટહી કરે તે ઘડીરે	લોલ. ૧૭
આંખ ઉપમાને નાવે કોઈ પલવરેરે	લોલ;
વરણ વરણવું જે અન્ય ઉપમા ઘરેરે	લોલ. ૧૮
પદ્ય દીપક તારાના તેજ ત્યાં ગળ્યાંરે	લોલ
મીન ખજન ત્રગ માન મુકીને પળ્યારે	લોલ ૧૯
સંકે વક્ષ કાંતી તાલકની લીલા જુએરે	લોલ

ગોરા ગાલમાં ત્રીશોક મોહ્યા તાજુવેરે	મોલ.	૨૦
મોહ રૂપ ધર્યુ ખડિયરાજ બાળીએરે	લોલ;	
મહથાર રહ્યા વેસરની વાળીએરે	લોલ.	૨૧
ગુર હિમ લાલ લોમ બ્રુ મુક્તમારે	મોલ.	
શની કીકીએ જોનાં જણાય જુકતમારે	લોલ.	૨૨
અધર ખીંખ કે પ્રવાળ લાલમાં મળારે	લોલ;	
દંત પંકતી જુકતી દાડમ કેરી કળીરે	લોલ.	૨૩
ચળકે ચુનીઓ જડાવ ભાંગ રેખમારે	લોલ	
વદન નીરખતાં ન આવે મીન મેખમારે	લોલ.	૨૪
હાવ ભાવ શુ કયાક્ષ તેન શેન્યનુરે	લોલ.	
ચિથ્થુક ચાર વાચ ઇદુ ખીંદુ મેનનુરે	મોલ.	૨૫
કંઠ કોકીલા કપોત જો પોતનીરે	લોલ	
ભાનુ જુકિતને પ્રમાણુ તે ઉદયોતનીરે	લોલ.	૨૬
કોટે પુલમાલા ચંપકળી ચમકતીરે	લોલ,	
ધણી ધુધરી અરોસે દીસે ધમકતીરે	લોલ.	૨૭
મળે ધરણાં શયાં ધણાં ધચુખલેરે	લોલ;	
કનક સાંકળી તુશી હોરોને કુમણુરે	લોલ.	૨૮
હીરા સાંકળી પાસાની રોર ચારનારે	લોલ;	
મુકતા માળા તે ઝકાંવળ હારનીરે	લોલ.	૨૯
બે હમેલમા હીરાના ઝખકારડારે	લોલ;	
પારી જાતક કેરી મંદારના હારડારે	લોલ.	૩૦
ખહુ દંડ જુગમઃ સુઠ સરખા સહીરે	લોલ;	
હાથ હાથની હાથેળીએ મચ્યાં મહીરે	લોલ.	૩૧
અણી અદભુત અગુઠા સંગે આંગળીરે	લોલ;	
અનુમાનમાં આવે તે મગની પ્રીરે	લોલ.	૩૨

નખે વીશ રાત દીવસે તારા તપેરે	લોહ;
અન્ય દિપમાનો અર્થ વ્યર્થમાં ખપેરે	લોહ. ૩૩
ખાંદે બાળુખંધ ખેરખાને કુમતારે	લોહ;
ખાંધ્યાં બાદલાં બન્યા રહ્યાં ઝઝુમતારે	લોહ. ૩૪
પ્રાણ સુહો પ્રમાણ ચતુર રંગનોરે	લોહ;
અતી અરણ્ય તરણ હંત તે ભાતંગનોરે	લોહ. ૩૫
બહુ કોરમાં જડાવ લાલ લાંકણીરે	લોહ;
મધ્ય માણક હીરાની હાથ કાંકણીરે	લોહ. ૩૬
હાથે પોચાંઆ જવાળી ભાળી કંગણીરે	લોહ;
છત્ત છાપ આરશા અતી મયંગનીરે	લોહ. ૩૭
ઉર આપતું રસાળ તે વીશાળશુરે	લોહ.
કમળ કોરા કુચ અગ્રનાં મરાળશુરે	લોહ. ૩૮
કંચુકી કનક તાર હારશું બનીરે	લોહ;
ચુવા ચંદન ચરચીત શોભે શોભતીરે	લોહ. ૩૯
લોધો બાહુચનો પેરયો તે રંગ બુજવેરે	લોહ;
કસબ કોર જેર શાલુ કસુબે ચુવેરે	લોહ. ૪૦
પેટ પોયણી પ્રમાણ ક્ષાણ લંકણીરે	લોહ;
સજી મેખલા રસાળ કશી કિકણીરે	લોહ. ૪૧
ઉદર ઉપર તે ત્રીવળી વળી રહીરે	લોહ;
ગિરીરવેત દહુ મધે ત્રીવેણી વહીરે	લોહ. ૪૨
નાભી કોમળ કુવો કરયો સુમારનોરે	લોહ;
ભરયો નારી તે અખુટ ઇંદુ સારનોરે	લોહ. ૪૩
કંઠ હુઠ ઠંઠ વાંસો તે એકત્ર છેરે	લોહ;
અથો સુખતું અંક દળ ખત છેરે	લોહ. ૪૪

કચી કેશરી હરી નીતબ સદગીરે	લોલ,
જંઘા જુગમ તે અંધામુખેછે કદળીરે	લોલ. ૪૫
આરૂ ચરણમાં ચીત્ર લખ્યાંછે ચોદશરે	લોલ,
પગ આંગળી વળયાં ચંપા કળી જશારે	લોલ. ૪૬
ભરી જતક કટોરી હેમ નાનીયારે	લોલ,
ઘંટુ ખીંખતે આકારે એડી પાનીયેરે	લોલ. ૪૭
જેહર લંઘર તોડતે ધુધરી તળેરે	લોલ;
પાગે તેપુરને વીંછવે મુની ચળેરે	લોલ. ૪૮
નયણે કાજળ તે સારયા કુમ કુમ રાગસુરે	લોલ;
મંદ હાસ્ય કરે મુખ ભરયાં તંબોળસુરે	લોલ. ૪૯
ઠંડી ઠાઠ આઠ સખી સંગમાંરે,	લોલ,
ખાળી બહુચરા કલોલ કરે રંગમાંરે;	લોલ, ૫૦
કરે જાન તાન પાત્ર હાથમાંરે,	લોલ;
રમે રમક ઝમક સખી સાથમાંરે	લોલ. ૫૧
દંતે ધુધટ ગ્રહી રહી રસાળીઓરે,	લોલ.
એક એકધીલે હાથો હાથ તાળીઓરે.	લોલ; ૫૨
કેસપાસ કશી વાળીઆ અંબોડલારે.	લોલ,
કેર કુંદડી ફેરેતે લે હૂંમોડલારે,	લોલ ૫૩
એ અખંડ ખેલ ખેલે ખાળી બહુચરાંરે.	લોલ
ત્રણે દેવ લેછે વારણાં પ્રી પ્રીરે લોલ.	લોલ. ૫૪
વીણજી વાંસળી વગાડે રાખંદ નાદશુરે	લોલ.
ડાક વાએ માહાદેવ મરજદશુરે	લોલ. ૫૫
ધરી માના પોથીઓ તે મહા મુનમારે	લોલ.
બ્રહ્મા વેદ ભણે મુખ ચારે ધુનમારે.	લોલ. ૫૬

પુખ્ત ચંદન વનસાવે વળી દેવતારે	લો.લ.
ગઢયાશી સહસ્ર રૂપી સદા રોવતારે	લોલ ૫૭
ગીરી સ્વેત તલ રોવક કળે વશારે	લોલ.
કળી પાળમાં ચુંવાળમાં ગાવી વશારે	લોલ, ૫૮
જીર શું લહે લવાની કેરા ભેદનેરે	લોલ;
આધે મધ્ય અંત એ અગમ્ય વાદ વેદનેરે,	લોલ. ૫૯
આ અખંડ ગરબો ગાય જે કોમ માનવીરે,	લોલ,
ચરણ ચરણને ઉચારે, સનાત જનહૃદયારે	લોલ; ૬૦
નવે નીધવ રીધવ લાંછમે આવારણારે	લોલ
દેવી વાંઝીઆં બંધાવે દ્વાર પાંચણારે,	લોલ ૬૧
મન મોહ્યાં ગોખ ચાયર માણસણારે,	લોલ
ભટ વજ્રલક્ષ મેવાડો માને લામણારે,	લોલ ૬૨

— (૦) —

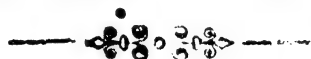
કાકરેજી માતાનો ગરબો. ૧૯

પ્રથમ ગણપતી લાગી પાય કે ગરબો આરંભારે	લોલ,
કાકરેશ્વરી તણા મહિમાય કે સહુ ચીતે ધરારે	લોલ. ૧
વાળી આપો સાન્ના માયકે મુખથી ગાયરે	લોલ,
શોકો ભાવ ધરીને ગાય તેવો ગરબો કરે	લોલ; ૨
કાકનીયા સરવ સોભાય કે, શ્રવણ સાંભળોરે	લોલ,
મેલાં હાય તે ઉજવળ થાય કે, જાએ આંખોરે	લોલ. ૩
ચારે પાસે સંધો સધ કે, સુંદર ઘાટજે	લોલ,
બંગલા બેઠક પથ્થર બંધ કે વચમાં વાટજે,	લોલ. ૪
વહેળો પારીના જો માંય કે આવેછે સહીર,	લોલ;
નાહ્યે કાયા નીરમળ થાય કે તે નીરબો તઈરે	લોલ ૫

કાકરેજી મા વસીયાં વાસ કે ગરનાળા વિષેરે લોલ
 પ્રતક્ષ પુરણ જોત પ્રકાશ કે પુસ્તકમાં દીશેરે લોલ, ૬
 સરોવર સમુદ્ર સરખુ હીસે કે ચરણોદક હારયુરે લોલ,
 કવિતો કહ્યે મન માડ હીસે કે જઘ તેમાં તરેરે લોલ,
 તેમાં નઉતમનગીના બાગ કે શોભા તે તણીરે લોલ,
 ગુણીજન ગાએ ત્યાં બહુ રાગ કે રૂડી રચના ધણીરે લોલ
 દક્ષિણ દિશથી બાંધી પુલ કે તેમાં થઇને ગચારે લોલ,
 તેમાં ઝાડ ધણાં ફળ ફુલ કે નવ પદ્મવ થચારે લોલ ૮
 માત ઝરખે બેશી જુવે કે, દ્રસ્ટી અમી ભરીરે લોલ,
 સંકટ સહુ સેવકનાં જુવે કે બહુ પરમે કરીરે લોલ ૧૦
 ચારે સ્થલે તોરણ લગડ કે નાળીએર ચડેરે લોલ
 દીપક જોતાં જળહળ જળકે મુજ મન ત્યાં અડેરે લોલ ૧૧
 કુમકુમ ચરચીત ચંદન સ્થંભા આઘના અવાસમારે લોલ
 ચોસંક બેનો આવા રંબા કે હાસ વિલાસચારે લોલ ૧૨
 દરી શોળ મરી શણગાર કે ગરબો ગાય છેરે લોલ
 રૂમઝુમ ઝાંઝૂનો ઝમકાર કે થેઈ થેઈ થાયછેરે લોલ ૧૩
 ચોપ આબ્રુ નવરંગ સાર કે, કશમી કોરનારે લોલ
 ચરણાં ચોળી ચળકે અપાર કે રશમ દારનારે લોલ ૧૪
 વાજાં વાજે સુરશ વીશ કે ધુન ગગન ગઈછેરે લોલ
 મોહયા હરી બહમા ને ધશ કે તે આત્યા તરીરે લોલ ૧૫
 દવને અગિયતિ જે છે દંદ્ર કે આંચો તે ધરે લોલ
 અધગવત જે હસ્તી ગજેદ્ર કે તે ઉપર ચઢીરે લોલ ૧૬
 મુનીવર જપ તપ મુકો તેહ કે આંચા પાંચરાંરે લોલ
 દેશપતિ પણ ધારી સ્નેહ કે ત્યાંથી પરવરચારે લોલ. ૧૭

કાંકરેજી તે આદરમાન કે ભલે સહુ આવીઆંરે લોલ.
 આપ્યાં લવીંગ સોપરી પાન કે પુરુષે વધાવીયારે લોલ ૧૮
 એવા સ્થાનકની રચનાય કે મનમાં પેખીએરે લોલ
 ચક્ષુ દેવતાનાં જો થાય કે પ્રતક્ષ દેખાએરે લોલ ૧૯
 કહીયે દેવ તેત્રીશકરોડ કે ત્યાં આવી વળીરે લોલ
 કાકરેજી તે મશતક મોડ કે મેળો સહુ મળીરે લોલ ૨૦
 શિવજી વેચે છે પ્રસાદ કે જે કંઈલેસપતીરે લોલ
 બ્રહ્મા દે છે આશીરવાદ કે મુનીવર મહામર્તીરે લોલ ૨૧
 શ્રીકૃષ્ણ આપ્યાં વર્ધકુંઠ નાથ કે મહીમા વધારીયારે લોલ
 હરજીયો સુરતર મુનીવર સાથ કે સ્થાન સંધાનીયારે લોલ ૨૨
 રંગભેર રાસ રમ્યાં નવરાન કે, ગરબા ગાઈ ઘણારે લોલ;
 કીધા ભોગ નાના વીંધ બાત કે, તેમાં નહી મથારે લોલ. ૨૩
 ચારસ પરસ થયા વીઠાય કે, આજુઠં ઘણા દરીરે લોલ;
 શ્રીકૃષ્ણ વસ્ત્ર સઉને અપાય કે, કહો કાકરેશ્વરીરે લોલ. ૨૪
 અમે આજ થયા પ્રશ્ન કે, એવું આચર્યાંરે લોલ,
 અઘતર અતુર દશીને દન કે, દેઉછું નોતરાંરે લોલ. ૨૫
 ત્યારે દેવી સઉકો સાથ કે, રળિયાત થયાંરે લોલ,
 વચન દેઈને જમણે હાથ કે, સહુ ત્યાં થકી ગયાંરે લોલ ૨૬
 ભાદરવા સુદીને વીજયાય કે, અઘતર અતુરદશીરે લોલ,
 તે વ્રણ નિધી વસી કવિતાય કે, જે મનમાં વસીરે લોલ. ૨૭
 તે વ્રણ દિવસે બહુ મહિમાય, કે દરસીન કરે સહુરે લોલ;
 મનના મનોરથ પુરણ થાય કે, પામે સુખ બહુરે લોલ. ૨૮
 આઠમ ચઉદશને રવિવાર કે, પુજા કીજીએરે લોલ;
 દાસતંબરથી દેવી દરબાર કે, સીંધ સીંધ લીજીએરે લોલ ૨૯
 એવું બાણી વરણ અઠારકે, સહુ શ્રેયા કરેરે લોલ.

કવીજન કહેછે વારંવાર કે, ભવસાગર તણેરે લોલ ૩૦
 નાગર દલપતની જીવ્યા કે, આઈ વાસો વસ્યાંરે લોલ;
 તેથી ગુણુએના ગણી ગાય કે, દુખડાં દુઃખસ્યારે લોલ. ૩૧
 સંવત સતરજે સત્યાસી કે, ચૈત્રી પુનમેરે લોલ;
 કવીજન અમદાવાદનો વાસી કે નમ્ર થઈને નમેરે લોલ ૩૨
 જે કોઈ શીખે સુણેને ગાય છે દુખ તેના રળેરે લોલ;
 સઘળાં પ્રાતઃ પ્રરાજ્ય થાય કે કાકરંજી મળેરે લોલ. ૩૩

કશ્મીરનું રસાણું. ૨૦

પ્રજમાં એક સમે પ્રજરાજ કે આડો લીધેગેરે લોલ;
 રીસે રાતા થયા છે નેણ કે કોઈ બહુ કીધેલોરે લોલ;
 જસોદા હેને બોલ્યા વાગુ કે જાઉં તો વારણેરે લોલ;
 આવડી રીસ કરી નંદલાલ કે કોને કાણેરે લોલ;
 કાનુડા કે તો તારે કાજ કે સીવડાવું જુલડીરે લોલ;
 કાળુ રેશમ કેરી કોરકે કોરાવું ફુલડીરે લોલ;
 નાડી હીર તણી નવરંગ કે બનાવું સુથણીરે લોલ;
 આપુ ખાંતે જમયા ખીરકે છુત સાકર ધણીરે લોલ;
 જસોદા માતાજી પ્રવીણ કે મનમાં આણીયુરે લોલ;
 રીસાયા ઘઘા મનીના નાથ કે, કારણ જાણીયુરે લોલ;
 પરણ્યા કાજ કર્યો પરપંચ કે મીસ લઈ રીસનોરે લોલ;
 ભાવ્યું સુંદર પરમ અનુપ કે ચરીત્ર જુગદીસનુરે લોલ;
 જસોદા સમજ્યાં પુરણપ્રીત કે લક્ષણ લાલનુરે લોલ;
 બોલ્યા જાણી જગ આધાર કે રશીક તારૂ રૂપણુરે લોલ;

રશીયાં રમો જમો સુખ રૂપ કે કરો રંગ રેલરીરે લોલ.
 કાળુ કન્યા લાલુ તુજ કાજ કે, આં તે અલખેલરીરે લોલ;
 વાલેજીએ કાંઈક ધરીઆ કાન કે મન સીતળ થયુરે લોલ.
 માતાનુ વેણુ મનોહર કે, ભાવે અંતરમાં ધરયુરે લોલ;
 સગપણ કરવાનું મન સાચ કે ઠાવકુ ઠરીયુરે લોલ.
 ત્યારે બ્રહ્મા મુનીનો નાથ કે હસીને સામુ હરીયુરે લોલ;
 જસોદાએ સરવ કીધી વાત કે આગે નંદનેરે લોલ.
 ધીયાં લગન લયો તનકાળ કે, બાળ મુકંદનાંરે લોલ;
 થયો છે લાડકવાયો લાલ કે, પરણવા જેવડોરે લોલ.
 જોઈને કન્યા કુળ આચાર કે, સગાઈ તેવડોરે લોલ;
 હમણાં બાળ આચારે મોહી કે, કન્યા કાળુ મળેરે લોલ.
 પછે મોટા થઈ માહારાજ કે, કેવા નીવડેરે લોલ;
 માટે બાળુ બાળુ કાંઈ કે, ડાપણ નવ ડાળીએરે લોલ;
 છોટી કાન કુંવરને કાજ કે, કુંવરી બોળીએરે લોલ
 વાલો બ્રહ્મા મુનીનો નાથ કે, પરણવા લાયક છેરે લોલ;
 જે કાંઈ અહરો એનો હાથ કે, તેનાં બહાં ભાગ્ય છેરે લોલ
 જસોદા નંદ મળી અકાંત કે, એ વિચારીયુરે લોલ.
 ભરખુભાન તણે ઘેર કે; વિવાહ કરવાનું ધારીયુરે લોલ;
 નામ જોઈ મુરત લગન કે, સરવ જેવરાંવીયુરે લોલ,
 વર કન્યાને પુરણ પ્રીત કે, સરવે શુભ આવીયુરે લોલ.
 ભરખુભાણુતણે દરબાર કે; જસોદાજી ગયાંરે લોલ.
 કીધાં સુંદર બોડાં પાન કે, આસન બહુ આપીઆંરે લોલ;
 બોલ્યાં કજાવતીને ભરખુભાણુ કે, પધાર્યાં બલે ભામનીરે
 કીધાં મેર અલોકીક આજ કે, અમારે ઘેર ઘણીરે લોલ.
 જસોદા સુંદર બોલ્યાં વેણુ કે, જોડી બેઠે હાથનેરે લોલ;

દીઓ રાધાકુંવરથી આજ કે, અહમા મુની નાથનેરે લોલ.
 મનમાં રાજ થયા બ્રહ્મભાણ કે, કળાવંતી કોપીઆરે લોલ;
 જસોદા સાથ કરી વડવાઠ કે, નેજા રોપીઆરે લોલ.
 નંદની નારી એવી વાત કે, સકેલા મેલો હાટમાંરે લોલ;
 મારી કુંવરી મોનીડાં ભાર કે, પડી નથી વાટમાંરે લોલ.
 તુતો મોટી તારે ઘેર કે, દુખાડેજી માનનેરે લોલ;
 રાધા મારી સુંદર રૂપ કે, નહીં દઉં કાળા કાનનેરે લોલ.
 મારા પુત્રો અતી સકોમળ નૈ; કમળ કેરી પાંખડીરે લોલ;
 તારો પુત્ર રમે વન માંહી કે, પગે નહીં ચાખડીરે લોલ;
 વાતુ કરતાં બળે વેણ કે, બેઉ વાદ ચહુડ્યાંરે લોલ,
 અહમા મુનીના વાલા કાજ કે, જસોદાજી લડ્યાંરે લોલ,
 જસોદાએ લોચન કાંધાં લાલ કે, કળાવંતી ઉપરે લોલ.
 રોસે રામાચીત થયાં ગામ કે, અધુર મુખ ફરેરે લોલ;
 એલી તારી છોડી ચાલ્યા ધાર કે, છાશ પી ઉછરીરે લોલ.
 કાળો તેઓ રાજકુમાર કે, ગારી તો લે છે જરીરે લોલ,
 કુણ ત્રણ ભુવનમાં નાર કે; જે એને નહી વરેરે લોલ;
 વારૂ રાધા જેવી લાખ કે, કાંનાનો કેડે ફરેરે લોલ.
 કળાવંતી ત્રાહે થાએ નચીત્ર કે, ચીત્ર થાય ભીંતમાંરે લોલ
 તમે શુ જાણો આડા લોક કે, રાજની રીતમાંરે લોલ.
 તારી કુંવરી જેવી કરોડ કે, કાતાને વાંસે ફરેરે લોલ;
 રશીઆ અહમા મુનીનો નાથ કે, મનમાં નવ ધરેરે લોલ.
 બેલી રીસ કી બળ સોત કે, નારી બ્રહ્મભાણનીરે લોલ;
 ઘરડી માંડી જસોમતી શીશ કે, વચન કેના બાણનીરે લોલ.
 જો હોય લાડકવાયો લાલ કે, બાંધે ગળે ધુવરોરે લોલ;
 તારા પુત્ર તણા આચાર કે, દીસે ઉઘરોરે લોલ.

જોનું, પ્રીને પોંખીને કુણુ નાક કે, મરોડશેરે લોલ.
 હશે જે નવરી નીરલજ નાર કે, તે ચોખા ચોહોડશેરે લોલ.
 જશોદા ઘોડ્યાં કરોધ સોત કે, કરીને સંસનેરે લોલ.
 લજ્જા અકલ તણુ નહીં લેશ કે ગુજરની નાતનેરે લોલ
 કરી અહમા મુનીવર વખવાદ કે સહુ ધરાપી રહ્યારે લોલ
 વીવાહની પડતી મેલી વાત કે જશોદા ઘેર ગયારે લોલ
 વાલે મારે ધર્યો અચળ સીવાંત કે પોતે પરણ્યા તણુરે લોલ
 આપણુ હાથે કરીએ આજ કે વીવાહ આપણુરે લોલ
 વાલે વંદરાવનની માંય કે વગ્નરી વાંસળીરે લોલ
 રાધાને તાણી ઝીણે તાન કે આવી અકાંતે મળીરે લોલ
 અંગો અંગ નહિતમ આજ કે અનુયમ સોભા કાનનીરેલોલ
 જોમને રશીયાજનુ રૂપ કે મળ થઈ માનનીરે લોલ
 લોળી વર કન્યાના જાવ કે તુરત પગણાવીયારે લોલ
 કળાવંતી નંદ જશોદા અણુભાણુ કે કુટુંબ ધરયુ રહયુરે લોલ
 છાનુ અહમા મુનીને નાથ કે નીજ દારજ સરયુરે લોલ

માહાકાળીને ગરબો ૨૧

પાવા તે ગદથી લિતરયાં મહાકાળીરે, ૧
 મા પન્વરીયાં ગુજરાત પાવાવાળીરે;
 મા સોળ કરો શબ્દગાર માહાકાળીરે,
 માની ઝેઠાણી ઝાકે ઝમાળ પાવાવાળીરે. ૨
 માને કાંમીને કડલાં સોજતાં માહાકાળીરે,
 માને ઝાંઝરનો ઝમકાર પાવાવાળીરે; ૩
 માને બાહે બાબુબંધ બેરખા મહાકાળીરે;

માને હસે આંગળીએ વેદ પાવાવાળીરે,	૪
માને ઝાડને જીમણું શોભતું માહાકાળીરે,	
માને કંઠે એકાવળ દ્વાર પાવાવાળીરે,	૫
માને નાકે નકવેસર શોભતું મહાકાળીરે,	
માને ટીલડી તપે લેલાટ પાવાવાળીરે,	૬
માને સેથો ભરથો સીંદુરનો માહાકાળીરે,	
માને ચોપો વશીયલ નાગ પાવાવાળીરે,	૭
મા ચોસટ બેની તેડાવીશું માહાકાળીરે,	
મા સાથે ટાયલ વીર પાવાવાળીરે,	૮
મા પુલના દડા હાથમાં માહાકાળીરે,	
મા પરવરીયાં ગુજરાત પાવાવાળીરે,	૯
મા પાંડુ પરજી તાહરૂ માહાકાળીરે,	
મા ગુજર જાંઝાં ગામ પાવાવાળીરે,	૧૦
મા રાતજલપુર શોભાવળ મહાકાળીરે,	
માને તેજે ટોડે પુરવાસ પાવાવાળીરે,	૧૧
મા સરો મળીને કવી સ્વામીના મહાકાળીરે,	
માછ માનં સરોવર ખાંડ પાવાવાળીરે,	૧૨
મા કુલીયા તે સજ કુલી મહાકાળીરે,	
મા ઘયાં તે ઘડી અચાર પાવાવાળીરે,	૧૩
મા કચરી વાંઘા બહેલીયા મહાકાળીરે,	
મા લીધું ભચર ભાલુ દ્વાર પાવાવાળીરે,	૧૪
મા રમતાં રમતાં નિસંગ્યાં માહાકાળીરે,	
મા વ્યાં સાન સરોવર ખાંડ પાવાવાળીરે,	૧૫
મા સાથે લસ્કર ચાર કુલી માહાકાળીરે,	
આવ્યા માનસરોવર નાંચ પાવાવાળીરે,	૧૬

માનસરોવર તળાવડી માહાકાળીરે;	
તેમાં ભરીયાં નીરમળ નીર પાવાવાળીરે	૧૭
માએ ઉતરીને કીધાં પોતીઆં માહાકાળીરે;	
માએ નાહીને પીધું નીર પાવાવાળીરે.	૧૮
મા ઘોડીનો ઘોડો થયો માહાકાળીરે;	
મા સ્ત્રીમાંથી પુરૂષ પાવાવાળીરે.	૧૯
માનો પટંતરો ત્યાંથી થયો માહાકાળીરે;	
માનો પ્રથ્વીમાં મહીમાય પાવાવાળીરે.	૨૦
મા હાંદુ કરા દેવતા માહાકાળીરે;	
બળધારી બહુચર માય પાવાવાળીરે.	૨૧
મા લીલા તે નેજા શૂંદરે માહાકાળીરે;	
આવી મુગલા કરી ફેજ પાવાવાળીરે,	૨૨
મા બહુચરમા એમ બોલીયાં માહાકાળીરે;	
અટયા માં લદ્દશ મારું નામ પાવાવાળીરે.	૨૩
મા મુગલે વાત મનમાં ધરી માહાકાળીરે;	
ચડી મુગલા કરી ફેજ પાવાવાળીરે,	૨૪
મા બહુચરમાના મરગલા માહાકાળીરે;	
તે તળીયા તાવા માંય પાવાવાળીરે.	૨૫
કુકડીયાં ભોજન કીધાં માહાકાળીરે;	
પછી ચહડી માને રીત પાવાવાળીરે.	૨૬
મા મુગ્યા તે મરગલા બોલીઆ માહાકાળીરે;	
મા અસુર તણા ઘટ માંય પાવાવાળીરે,	૨૭
મા બહુચર મા તમે કાપીઆં માહાકાળીરે;	
પછી આવી થયાં અરવાર માહાકાળીરે,	૨૮
મા ત્રીશુળ લીધું હાથમાં માહાકાળીરે;	

મા કીધો અસુર તણો નાશ પાવાવાળીરે,	૨૯
મા કુદી ઘોડો મારીયો માહાકાળીરે;	
મા હાથી પાડ્યો એક પાવાવાળીરે.	૩૦
મા મોટો મુગલ એક મારીયો માહાકાળીરે;	
બીજા મુગલનો નહીં પાર પાવાવાળીરે	૩૧
મા બળ કરી મુગલ મારીયો માહાકાળીરે;	
માર્યો પાછયાનો ભાણેજ પાવાવાળીરે.	
મા હામી થયું શત્રુ એકઠું માહાકાળીરે;	
ચાટ્યાં પોતે મુગલ પાસ પાવાવાળીરે.	૩૨
તેં મારું તે વારયું નવ કર્યું માહાકાળીરે,	
તેં હાથ વસાવ્યું વેર પાવાવાળીરે.	૩૩
ત્યાં હાથ જોડીતે આવીયાં માહાકાળીરે;	
માતે લગી લગી લાગે પાય પાવાવાળીરે.	૩૪
મા સોનાના ઘડાણું કુકડા માહાકાળીરે;	
મા લાણું મંડપ માંચ પાવાવાળીરે.	૩૫
મા તારું દેવળ ફરી ચણાવશું માહાકાળીરે	
મા ઉપર ઘોળી ધન્ય પાવાવાળીરે.	૩૬
મા તારો ચાચર સાધશું માહાકાળીરે;	
કહે વલ્લભ કાઠે બાંધશું પાવાવાળીરે.	૩૭

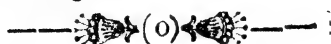
— ❦ —

બહુરાજના શણગારનો ગરબો. ૨૨

પ્રથમ ધાત માત બહુચગાનું ધરૂંરે લોત.	
જેથી અમ્મત વાણીની રચના કરૂંરે	લો. ૧
માના શણગારની શું કહુ વાતડીરે	લો. ૨

ખાળી રમક ઝમક ચાલે ઝોઢે ઘાટીરે	લોલ. ૨
પગે પેટલી ખીરાજે, માને ઝાંઝરીરે	લોલ;
ચાણવટ વીછીયા, ઝાણુકે મા સોભા ધણીરે	લોલ. ૩
માની ધાધરીએ ધુધરી છે સોભતિરે	લોલ;
કદી મેળસા જડાવ ધણુ આપતોરે	લોલ. ૪
ગળે હાર લૂઠ્યામાં જડાવ છે ધણારે	લોલ;
કોટે કોસરા દુરદુગી હુમલુરે	લોલ. ૫
પારો સુધ વિધ હુરનો પડ્યો ગળેરે	લોલ;
ચક્રિલ લોકમાં સરૂપ બહિચરા મળેરે	લોલ. ૬
એક દાણીશું અમુલ્ય રત્ન શું જડયુરે	લોલ;
બહુ માતૃની કરીને સોનીએ ધણુરે	લોલ. ૭
ધાંચે ધાંચિયુ મળી જડાવ રત્નશુરે	લોલ;
તેની પ્રભાતો ઉગરી નખમાં પડીરે	લોલ. ૮
બેડુ બાજુમાં લટકે હુમનાંરે	લોલ;
સોબો નણી જડાવ તણાં બુમખાંરે	લોલ. ૯
હીણ રત્નની કાંચળાં છુટે જડીરે	લોલ;
માના કાનમાં કનક તણી પાંદડીરે	લોલ. ૧૦
માના ઝાલમાં મળી જડાવ કામળારે	લોલ;
નકવેશરે ખીરાજે આંછ આંખડીરે	લોલ. ૧૧
માને લાલાવટ રીંદરી સોભતરે	લોલ;
માથે ખીરાજે નાગની ફણીરે	લોલ. ૧૨
માઝે નખમાં મીઠો સીકુરની છળીરે	લોલ;
જેમ મનમાં ઊપમતો દોશે રવીરે	લોલ. ૧૩
માને ચોટલે ખીરાજે ધણાં બોરડાંરે	લોલ;

વાંસે હેમનો મણી જડાવ ગાફજોરે	સોલ. ૧૪
કસ્યે ચુવે છે માત કેરી ચુદડીરે	સોલ;
હીરા સાંકળીરે તે લાલ મોતીયે જડીરે	સોલ. ૧૫
માથે ગરબો લઇને બેઠિયરા રમેરે	સોલ;
તેવતેવડી સાહેલડીના સાથમાંરે	સોલ. ૧૬
બ્રહ્મા ગાન ગાય વેદ મુખમુરે	સોલ;
શીવે ડાક ડાંડી હેમની કરે બ્રહ્મીરે	સોલ. ૧૭
કૃત્તન વાંસળી વગાડી બહુ હેતસૂરે	સોલ;
નારદે ચંપકે કળાતે કરે બ્રહ્મીરે	સોલ. ૧૮
ગાય ગાંન કરે તાન એવા વનમાંરે	સોલ;
એક એકને જીવેને હુશે મનમાંરે	સોલ. ૧૯
માતા બેઠિયરાતું નામ છે જગતુરે	સોલ;
તેથી દુખને દાળીદ કરે ભાગતુરે	સોલ. ૨૦
જે કોઇ ભાવથકી બહુચરાજીને ભજેરે	સોલ;
તેની વાત દેવ લોકમાં જઈ વસેરે	સોલ. ૨૧
આઘ કૃપાએ કરીને ગરબી કહુરે	સોલ.
જે કોઇ ગાય તેના ચીંતમાં બાળી રહેરે	સોલ. ૨૨
ગરબી ગાય શીખે જે કાઘ સાંભળેરે	સોલ.
તેનાં સંસારનાં દુઃખ સઘળા ટળેરે	સોલ. ૨૩
ભટ વલભ મેવડાં માનો દાશ છેરે	સોલ;
ગરબી ગાય તેના વધંકું વાસછેરે	સોલ. ૨૪

ભવાની માનો છંદ. ૨૩
ગાઈંજી તે ગણપતીરાએ ભવાની ૨૪

સારદાજી થાજો મને સાચો ભવાનીમા;	૧
ગુરુ તમારા ગાઉ ભવાની મા,	
નીરખીને પાવન થાવું ભવાનીમા.	૨
ચરણ કમળ સીશ નામુ ભવાનીમા;	
સનમુખ જો જો અંગ સામુ ભવાની મા	૩
રૂઢીયા કમળમાં રહેજો ભવાની મા,	
દાહાડી તે દરશન દેજો ભવાની મા,	૪
વેદ વેદાંતે વખાણો ભવાની મા,	
તમે વ્યાકરણ તમે વાણી ભવાની મા;	૫
ઘટ ઘટ રમતાં દેખું ભવાની મા;	
સત્ય સ્વરૂપ કરી લેખુ ભવાની મા	૬
અખંડ રૂપ અપોનાશી ભવાની મા;	
તમે ગંગાને તમે કાશા ભવાની મા,	૭
આદ અનાદ તમે એક ભવાની મા,	
રૂપ તમારાં અનેક ભવાની મા,	૮
કેમ કરી વરજીવ થાય ભવાની મા,	
સેસનાજે ન ગવાયે ભવાનીમા;	૯
વિલાશ કરો બહુ રંગે ભવાની મા;	
ચોસટ જોગણા સંગે ભવાની મા;	૧૦
તેવ તેવડી મદમાતી ભવાની મા;	
હંદ તે ગરબો ગાવો ભવાની મા;	૧૧
ધુધરે તાળી વાજે ભવાની મા,	
ઝાંઝરીને ડાક વાજે ભવાની મા;	૧૨
તાલ મૃદંગ ગંગ ભેરી ભવાની મા,	
ધુધટ ઘટમાં ઘેરી ભવાની મા;	૧૩

દશોદશ શબ્દોના બોલે ભવાની મા,	
ગાજી રહ્યું લાગેળ ભવાની મા;	૧૪
ધંધરી કરજો મેહુર ભવાની મા;	
ફરતી ફુદડીને ફર ભવાની મા.	૧૫
કનક કળસમાં ઝરી ભવાની મા,	
વીરજી રહ્યા છે નિહાળી ભવાની મા;	૧૬
શીવ વિરંચી નીરખી જીવે ભવાની મા,	
સકળ બહુમાંડમાં સરખી ભવાની મા,	૧૭
નવદીન ગાએ નવ લોગી ભવાની મા,	
ભાવે ભજે બહુમ જોગી ભવાની મા;	૧૮
દશમે જે જે કાર ભવાની મા,	
નીરખી રહ્યાં નર નાર ભવાની મા,	૧૯
પુખ્ત ભરી વેણવાળી ભવાની મા,	
છેલે રમે છાગાળી ભવાની મા;	૨૦
લટકે મહીસાસૂર મારયો ભવાની મા,	
શેન શાહુત શંહાલ્યો ભવાની મા;	૨૧
ધુમ્ર લોચન ધધોરયા ભવાની મા;	
ધુમ્ર દષ્ટને ધોળ્યા ભવાની મા.	૨૨
ચુંડ મુંડ મરડીને મારયો ભવાની મા;	
રંડતખાજ રૂંધાર પાંખાં ભવાની મા,	૨૩
દેવતાનાં કારજ શીધાં ભવાની મા;	
જમના કીધો લાસ ભવાની મા.	૨૪
ત્રીલોક ટાળો પાસ ભવાની મા;	
દેવ વીમાન ચડી દેખે ભવાની મા.	૨૫

જીભું સદેશ કરી લેખે ભવાની મા;	
ચિનંતી મારી લેખે ભવાની મા.	૨૬
સંવત અઢાડ છત્રીસે ભવાની મા;	
ગુણ ગાતાં મન હીસે ભવાની મા.	૨૮
આસો સુદ બીજ અઢવાળી ભવાની મા;	
શુકરે થયાં સાય કાળી ભવાની મા.	૨૮
શીવરામ દાસ તમારો ભવાની મા;	
ચરણે રાખીને ભવ તારો ભવાની મા.	૨૯

— ૐ(૦)ૐ —

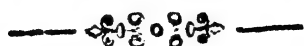
આશાપુરીનો ગરબો ૨૪

સરસ્વતી સ્વામીને ચિનકુંજ;	
ગુણપતિ લાગુ પાય માત આશાપુરી ગરબે રમે હોજ	૧
દેવ દુઢાળાને ચિનકુંજ;	
જેને સોચે મોદકનો આહાર.	માતા આશા ૨
રિધ સિધ સોભા અતિ ઘણી હોજ;	
માજ સુખ તણી દાતાર,	માતા આશા ૩
શણગાર પહેર્યા શોભતાજ;	
મુખે વરણવ નવી થાય.	માતા આશા ૪
સાવ ત્રવેણા ચોટવેજ;	
સુંદર ગોફણા ધાર.	માતા આશા ૫
કાજળશું નેણ સમારીયાંજ;	
માએ કાઢી કેશરની આડ.	માતા આશા ૬
આડ મધે ચોખા ચોડીયાજ;	

જાણે ઈંદુ પ્રગટયો આકાશ.	માતા આશા૦ ૭
માને બાપે બાળુમંમ બેરખાણ;	માતા આશા૦ ૮
માનસ સૂરીનર સરવે દાસ.	માતા આશા૦ ૯
માને પગે તે નેપુર વીંછીયાણ	માતા આશા૦ ૧૦
તેને ઝાંઝર લંગર પાસ.	માતા આશા૦ ૧૧
ચોસઠ બેનો મળી સામઘાણ,	માતા આશા૦ ૧૨
માએ માંડયો છે નઉતમ તાસ.	માતા આશા૦ ૧૩
કનક ગરબો શીર ધરયોણ;	માતા આશા૦ ૧૪
આંચો છે ચાચર ચોક.	માતા આશા૦ ૧૫
જોવા આંચા છે સરવે દેવતાણ;	માતા આશા૦ ૧૬
ધન્ય ધન્ય કહું દેવલોક.	માતા આશા૦ ૧૭
ધંદ્ર ધંદ્રાણી જોવા આવીયાણ;	માતા આશા૦ ૧૮
આંચા દેવગી થકી સર્વ દેવ.	માતા આશા૦ ૧૯
બ્રહ્મા વિષ્ણુ જોવા આવીયાણ;	માતા આશા૦ ૨૦
આંચા કેસાસ થકી માહાદેવ.	માતા આશા૦ ૨૧
તીયાં ગાંધર્વ ગાન કરે ધણાણ;	માતા આશા૦ ૨૨
તીયાં નારદ તુમર વાય.	માતા આશા૦ ૨૩
તીયાં જય જય બ્રહ્મા ઉચરેણ;	માતા આશા૦ ૨૪
તીયાં પુષ્પતી પ્રણી થાય.	માતા આશા૦ ૨૫
સંવત સતર એકાલ્કવોણ;	માતા આશા૦ ૨૬
ઉતમ આસો માસ	માતા આશા૦ ૨૭
તીથો તેરશ શનીવારછેણ,	માતા આશા૦ ૨૮
શીવરામ તારો દાસ.	માતા આશા૦ ૨૯
ગાય શીખેને સાંભળેણ,	માતા આશા૦ ૩૦
તેનો કદસઃશ હોજો વાસ.	માતા આશા૦ ૩૧

આશાપુરીને આરાધશેજી,
તેનો વધકુંઠ હોમે વાસ.

માતા આશા ૦ ૨૦

આનંદના ગરબો.

આજ મને આનંદ વાધ્યો અતી ઘણા મા,	
ગાવા ગરબા છંદ બહુચર માત તણા મા;	૧
સરવે આગ પંપાળ, અપેક્ષા આણી મા,	
છા ઈચ્છા પ્રતિપાળ હયો અમૃત વાણી મા;	૨
સ્વરગ મૃત્યું પાતાળ વાસ સકળ તારો મા;	
બળ કરી સંભાળ, કર જલો મારો મા.	૩
તોતળા મુખ તન, તોતોતો કહે મા;	
અરબક માગે અન, નીજ માતા મન લે મા.	૪
નહી સવ્ય અપસવ્ય કહી કાંઈ જાણુ મા;	
કળી કલાવ્યા નાથ મન મિથા આણુ મા.	૫
કુલજ કુપાત્ર કુશિલ, કરમ અકરમ ભર્યો મા;	
મુરખમાં અણખીલ, રસ રટવા વિચાર્યો મા.	૬
મૂઠ પ્રમાણે મત્વ, મન મીથ્યા વાપી મા.	
કોણુ લહે ઉતપત્વ, વિસ્વ રહ્યાં ટ્યાપી મા.	૭
પ્રાકટ પરમ પ્રગટ પ્રબળ નીપળ પ્રીણુ મા;	
પુરણ પ્રગટ અખંડ, બહુ થકો ઇચ્છુ મા.	૮
અરણ્ય એણ પાત્ર, અલે કરી આણુ મા;	
પામુ નહીં પલ માત્ર, મન જાણુ નાણુ મા.	૯
રસના જુગમા હવર, તે રટતે હાર્યો મા.	
ઈશે અશ લગાર, લેઈ મન મથ માર્યો મા.	૧૦

- મારકંડ મુનીશય. મુખ માહાતમ ભાખ્યું મા; ૧૧
 જુદ મુની રૂપી જેવાય, ઉર અંતર ભાખ્યું મા.
 અણુગાય ગુણગતી ગોત, ખેડ ખરે ન્યારે મા; ૧૨
 માત જગતી જોત, જગ હજતો પાળો મા.
 જશ તરુણવત ગુણ ગાય; કહુ ઉડળ ગુડળ મા; ૧૩
 ભરયા બુધી બે હાથ યોગનાં ઉડળ મા.
 પાગ નમાવી શીશ કહુ, ઘેલું ગાંડુ મા; ૧૪
 માત ન ધરશો રીસ છે ખોલુ ખાકુ મા.
 આદી નીરંજન એક, અસખ અકલ નાણી મા; ૧૫
 તુજથી અવર અનેક, વિસ્તરનાં જાણી મા.
 શકિત સરવ સ્થર, સેવ સ્વભાવ અસખ મા; ૧૬
 કવચિત કરુણા કંઈ, કૃત કૃત કોટી કલ્પ મા.
 માતંગી મન મુકત, રમયા કિલે મન મા; ૧૭
 જોવા જુગતી અવલુકત, રચિયાં અહિં ભુવન મા.
 નીર ગગન ભુનેજ, સેવેજ કરી નિરમયો મા; ૧૮
 માણત વળ જે જત, લાંડ કરી ભરમયો મા.
 તનક્ષણ તનથી દેડ, ત્રણ કરી પેદા મા; ૧૯
 ભવ કંઈ કંતા જેહ સારજે પાળે સદા મા.
 પ્રથમ કરુણા ઉચ્ચાર, વેદ ચાર વાયક મા; ૨૦
 ધરમ સમરત પ્રદા, ભુભણવા ભાખક મા.
 પ્રગટી પાંચ મહા ભુત, અવર સરવ જેડો મા; ૨૧
 શકિત સરવ સંબલુકત, શકિત વિના નહીં કો, મા.
 મુળ મહી મંડાણ, મહા મહસ્વરી મા; ૨૨
 જગત ચરાચર જાણ, જય વિસ્વેશ્વરી મા.
 જય મધ્યે જળસાગર, પોઠયા જગજીવન મા;

બેઠાં અંતરીસ આપ, ખોળે રાખી તન મા.	૨૩
ઠંદામ વિમાનની વાટ, ઠાઠ ઠઠયો અછો મા;	
વટ ઘટ સરખે ઘાટ, કાચ બન્યો કાચો મા.	૨૪
અજરજ ગુણુ અવતાર, આકારે જાણી મા;	
નીરમીત હીત નરનાર, નખ શીખ નારાયણી મા.	૨૫
પનગને પશુ પંખી, પૃથક પ્રથક પ્રાણીમા;	
જુગ જુગ માંહે જંખી, રૂપે રૂદ્રાણીમા.	૨૬
ચખે ચંચળ ચઘતન, વચ બાહુની ટીકામા,	
જણાવવા જન મન, મધ્ય માતા 'કીકી મા.	૨૭
અન્નચર તણચર વાયુ, ચરવારી ચરતા મા;	
ઉદર ઉદર ભરી આય, તું ભવની ભરતા મા.	૨૮
જો તમેને સત્ય, ત્રિગુણાત્મ ત્રાતા મા;	
ત્રીભુવન તારણ તત્ત્વ, જગત તણી જતા મા.	૨૯
જ્યાં જેમ ત્યાં ત્યમ રૂપ, તેજ ધર્યાં સઘળે મા;	
કેટિ કરિંદ્યા ધુપ, કોઈ તુજને ના કળે મા.	૩૦
મેરૂ શિખર મહિમાય, ધોળાગઢ પાસે મા;	
ખાળી બહુચર આપ, આદ વસો વાસો મા;	૩૧
ન લહે બ્રહ્મા ભેદ, ગુણગતિ તાહરી મા;	
વાણી વખાણે વેદ, શી મતી માહુરી મા.	૩૨
વિસ્થુ વિમાસી મન ધન્ય એમ ઊચરીયાં મા;	
અવર નહી તુંથી અન્ય, બીજી બહુચરીયાં મા.	૩૩
માને મન મહેશ, માત મયા કિધે મા;	
જાણુ સુરપતિ શેષ, સહુ તારે લીધે મા;	૩૪
સહુજ્ઞ શ્રુણધર શેષ, શક્તિ સખળ સાધી મા;	
નામ ધરયું નાગેશ, કીરતોતો વાધી મા.	૩૫

મહ કહ વારાહ, નૃસિંહ વામન થઇ મા; ૩૬
 અવતારો તારાહ, તે તુજ મહાત્મ હઇ મા.
 કૃષ્ણરામ શ્રીરામ. રામ બળી બાળ જે મા; ૩૭
 બુધ કલંકી નામ, દશ વિધ ધરી દહે મા.
 મધ્ય મથુરાંથી, બાળ ગોકુળ તો પોતુ મા; ૩૮
 તેં નાખી મોહબળ, બીજી કોઇ નોતું મા.
 કૃષ્ણ કૃષ્ણ અવતાર, કળી કારણ કીધુ મા; ૩૯
 ભક્તિ મુક્તિ દાતાર થઇ દરશન દિધુ મા.
 વ્યંડળને વળી નાર, પૃથ્વપણે રાખ્યાં મા; ૪૦
 એ અચરજ સંસાર, સૃતિ સ્મૃતિએ ભાખ્યાં મા.
 બાણી વ્યંડળ કાય, જગમાં અણબુકી મા; ૪૧
 મા મોટે મહોમાય, ઈંદ્ર કથે ચુકતી મા.
 મેહરાગણ નથી મેર, કીધો રવધયો સ્થીર મા; ૪૨
 કાઢ્યાં રત્ન એક તેર, વામુકીનાં નેતર મા,
 સુર સંકટ હરનાર, શેવકને સનમુખ મા; ૪૩
 અવગતી અગમ અપાર, આનંદી નીધી સુખ મા.
 જનકાદોક મુની સાથ, શેવે વિવિધ વિધે મા; ૪૪
 આરાધી નવ નાથ, ચોરાશી સીધે મા.
 આવી અયોધ્યા ઇશ, નામી શીશ વળાં મા; ૪૫
 દસ મુસ્તક ભુજ વીશ છેદી શીત મળ્યા મા.
 નરપ ભીમકની કુમાર, તમ પુજે પામી મા. ૪૬
 રક્ષમણી રમણ મુરાર, મન ગમતો રવામી મા.
 રાખ્યા પાંડુ કુમાર, છાના સ્ત્રી સંગે મા; ૪૭
 ત્યાં વરસ એક બાર, વામા તમ અંગે મા.
 બાંધ્યો તન પ્રદુમન છુટે નહીં કેથી મા;

સમરો પુરી સંખન, ગયો કાળા ગરેહુથી મા;	૪૮
વેદપુરાણ પ્રમાણ, શાસ્ત્ર સકળ સાખી મા;	
શકતી શ્રાદી મંડળ સરવ રહ્યાં રાખી મા.	૪૯
જ્યાં જ્યાં જુકતી જોઈ, ત્યાં ત્યાં તું તેવી મા;	
સમવીત બ્રતવીત જોઈ, કહી ન શકું કેવી મા.	૫૦
ભુત ભવીશ વરતમાન, ભગવતી તું ભવની મા;	
આદ્ય મધ્ય અવશાન, આશ્રમે અવની મા.	૫૧
તીમીર હરણ શશી શુર, તે તારો ઘેઠો મા;	
અમી અગ્ની ભરપુર, થઈ પૌખો શોખો મા.	૫૨
ખરૂં રૂપ રસ ખરૂં માશ, દવાદશ પ્રતીખધે મા;	
અધિકાર ઉગ્તશ, અનુકરમ અનુ સાધે મા.	૫૩
ધરતી તળ ધન્ય ધન્ય, ધ્યાન ધરે નાવો મા.	
પાસણ પ્રજા પ્રજન અગુચીતજ્યાં આવો મા.	૫૪
સકળ સમૃદ્ધી સુખદાય, પય દાંધ ઘરૂત માંહી મા;	
શરવે રસ સરસાર, તું વીજી નહીં કાંઈ મા.	૫૫
સુખ દુખ બે સંસાર, તારાં નીચાયાં મા;	
બુદ્ધિ બળને બળે આહાર, ઘણું ડાહ્યાંવાયાં મા.	૫૬
દુઃખ તૃપા નિંદ્રાવ, લઘુ જોખન વૃત્ત મા;	
શાંતીશુર સીનાય તું સઘળે સીધા મા.	૫૭
કામ કરોય મોહો લોભ, મદ મત્તર મમતા મા;	
તરસણાર્થી સ્વીર થોભ, શરમ ધરે શમતા મા.	૫૮
અરધ વરમને કામ, મોક્ષ તું મોહ માયા મા;	
તન મનનો વીસારામ, ઉર અંતર દાયા મા.	૫૯
ઉદે ઉદ્ધારણ અસ્ત, આત્મ્ય અનાદેની મા;	
ભાયા ભુર સમસ્ત, વાક વીવાદેની મા.	૬૦
હરણ હાસ્ય ઉપહાસ્ય, કાવ્ય કવીત વીત તું મા;	

ભાવ ભેદ નીજ ભાસ્ય, ભક્તી ભક્તી ચીત તું મા; ૬૧
 ગીત નરત વાજીત્ર, તાળ તાન માને મા;
 વાણી વીવીધ વીચીત્ર, લેણુ અગણીત ગાને મા;
 રતી રસ વાલસ વિલાસ વ્યારા સકળ જગતી મા;
 તન મન ધન મધ્ય વારા, મન મોહ માયા મગતી મા; ૬૨
 જાણુ અજાણુ જગત, યે જ્ઞાંધાં જાણુ મા;
 જાવજી સકળ વ્યા જીવ સહિ સરખાં માણુ મા. ૬૪
 વીવીધ ભોગ મરજદ, જમ દાખ્યું ચાખ્યું મા;
 અથ સુરત નિરવાદ, પદ પોતે રાખ્યુ મા.
 જળ થળ શાખા પત્ર, પુષ્પ ફળે ફરતો મા.
 પુરણ માત્ર એક અલ, રસ બાં વિચરતો મા. ૬૬
 નીપટ અપટલી વાત નામ કહું કોનું મા;
 સરજી સાતે ઘાત, માત અધિક સોનું મા. ૬૭
 રતન મણીક માણીક, નંગ મઢયાં મુક્તા મા;
 આભા અટ અધિક, અન્ય ન સજીવતા મા. ૬૮
 નીલ પીલ આકરતા, શામ સ્વેત સરખાં મા;
 ઉભય દ્યુકત અધ્યકત, જગ જેવી નીરખી મા. ૬૯
 નાગ જે અષ્ટકુલ આઠ, હીમાચળ આદે મા;
 પવન ગવન ઠી ઠાઠ, તુજ રચીતા આધે મા. ૭૦
 વાપી કુંપ તપ્તાવ, તું સરીત સીધુ મા;
 જળ તારણ જે નાવ તું તારણ ગંધુ મા. ૭૧
 પ્રક્ષ વન ભાર અઢાર, ભુ ઉપર ઉભાં મા;
 કાલ કરમ કરતાર, કોશ વીધી શાકુ મા. ૭૨
 જડ અદતિન અભીધાન, અંશ અંશ ધારી મા;
 માનવી માટે માન, એ કરણી તારી મા. ૭૩
 વરણુ ચાર વીવી કરમ ધરમ સંહીત થાપી મા;

જેને બાર અપરમ, અનુચરવર આપો મા.	૯૪
વાઙ્ય, વહની નીરાસ, મુખ માતા પોતે મા;	
તરૂંપ્તે આશ માત, જગત જોતે મા.	૭૫
લખ ચે.રાશી જંત, સઉ તારા કીધા મા;	
આણ્યો અચુરનો અંત, હડ ભલા કીધા મા.	૯૬
દુરેદ દમ્યા કંઈ વાર, દારણુ દુખ દેતા મા;	
દહત કરયા સંહાર, જગ જગત લેતાં મા.	૭૭
શુચ કરણ સંસાર, કર ત્રીશુળ લીધું મા;	
ભુમીતણે શીરભાર, હરવા મન કીધું મા.	૭૮
બહુચર બુધી ઉદાર, ઉદાર, ખસ જોળી ખાવા મા	
અંતઃકરણ ભવપાર, સાદ કરે સાવા મા.	૯૯
અધમ ઉધારણ હાર, આસનથી ઉઠો મા;	
રાખણ ચવહાર બુધી બાંધી મુઠી મા.	૮૦
આણી મન આણુંદ, મા માંડ્યાં પગલાં મા;	
તેજ કીરણ રવી ચંદ્ર, દો નાનાં ડગલાં મા.	૮૧
ભરયા કદમ જે ચાર, મદમાતી મદજર મા;	
મનમાં કરિ વિચાર, તડાળ્યો અનુચર મા.	૮૨
કુરકટ કરીઆ રોહ, કરણાકર ચાલી મા;	
નખ પાંખી મેટયોહ, પ્રચી હાંસી મા.	૮૩
ઉતે આકાશ, ધઈ અદભુત આન્યો મા;	
અધ્યક્ષણમાં એક ચાસ, અવનીતલ લાગ્યો મા.	૮૪
પાપી કરણ નીપાત, પ્રચીપડ માંહી મા;	
ગોઠયું મન ગુજરાત, ભીતિં ભડ માંહી મા.	૮૫
ભોગી ભવાના માય, ભાવ ભલે ભાળે મા.	
કીચી ઘણી કપાય, ચુંવાળે આળે મા.	૮૬
નવખડ ન્યાળી નેડ, નજર વજર પેડો મા;	
ત્રણ ગામ તર ભેડ, ઠેઠ ઠરા બેઠી પા.	૮૭

- સંવક સરણાં કાજ, શંખસુપુર શેડે માં; •
ઉડ્યો એક અવાજ, દેડાણા નેડે મા. ૮૮
- આવ્યા અસરણુ શરણુ, અતી આનંદ ભરયાં માં;
ઉઠીત મુઠીત રવી કરણુ, દસ દીસ જસ પસરયાં મા. ૮૯
- સકળ સમય જગ માત, બેડાં ચિત સથિર થઈ માં;
વસુધામા વીખીયાત, વાત વાયુ વોધી ગઈ મા. ૯૦
- જાણે જગ બધું જોર, જગ જગ જનની જોખે માં;
અંધીક ઉડાડ્યો સોર, વાસ કરી ગોખે મા. ૯૧
- ચાર ખુંટ ચોખાણુ, ચરચા એ ચાલી માં;
જન જન પ્રીતી મુખવાણુ, બહુચર બલધારી મા. ૯૨
- ઉદો દેદો જયકાર, કીધો નવખંડે માં;
મંગલ વરત્યાં ચાર, ચંદ્રે બ્રહ્માંડે મા. ૯૩
- ગાજ્યા સાગર સાત, દુધે મેહ પુઠ્યા માં;
અંધમૈ ધર ઉતપાત, સઉ કીધા બુડા મા. ૯૪
- હરખ્યા સુરતર નાગ, મુખ જોઈ માતાનું મા.
અવી લોકી અનુરાગ, મન મુની સરખાનું મા. ૯૫
- નવ ગ્રહ નમવાં કાજ, પાગ પળી આવ્યા માં;
ઉપર ઉતારવાજ, મણી મુકતાં લાવ્યા મા. ૯૬
- દશ દીશના દીગયાળ, દેખી દુઃખ વામ્યા માં;
જનમ મેરણુ જનંગ, મટતાં સુખ પામ્યાં મા. ૯૭
- ગુણ ગાંધર્વ જશ ગાન, નરત કરે રંભા માં;
સુ સ્વર સુણતાં તાન, ગતી થઈ ગઈ સ્થંભા મા. ૯૮
- ગુણનીધી ગરબો જોહુ, બહુચરમા કેરો માં;
ધારે ધારી દહુ, સફલ ફરે ફેરો મા. ૯૯
- પામે પદાર્થ પાંચ, ક્ષવણે સાંભલતાં માં;
નાવે ઉની આંચ, દાવાનળ બળતાં મા. ૧૦૦

શ્રેષ્ઠ ન અડકે અંગ, આઘ શક્તિ રાખે મા;	
નીત્ય નીત્ય નવ તે રંગ, ધર્મ કર્મ પાખે મા.	૧૦૧
જળ જે અકલ અઘાત, ઉતારે બેડે મા;	
ક્ષણ ક્ષણ નીસ દીન, પ્રાત ભવ સંકટ ફેડે મા.	૧૦૨
ભુત પ્રેત જાણુક, વ્યંતર ડાકીણી મા;	
નાયે આડી અચુક, સમરે સારીણી મા.	૧૦૩
ચરણ ભરણ ગતી ભગ, ખાગ પંખવાળે મા;	
ગુંગ ગંગ મુખ અંગ, વ્યાધી અઘા ટાળે મા.	૧૦૪
શેણ વીહીણા નેણ, નેહું નેણા આપે મા;	
પુત્ર વીહીણા કેહેણ, કંઈ મેળાં કાપે મા.	૧૦૫
કળી કલપતરુ ઝાડ, જે જાણે તેને માં;	
ભકત ભગવાન ભાડ, પાડ વીના કેને મા.	૧૦૬
પ્રગટ પુરુષ પુરુષાર્થ, તું આપે પલમાં માં;	
ઠાણાં થેન ઠકરાન, દાદલ હલભલમાં મા.	૧૦૭
નીરધનનં થન પાત્ર, તું કરતાં શું છે મા;	
રોગ દોષ દુખ માત્ર, તું હરતા શું છે મા.	૧૦૮
હુય ગજ રથ શુભપાલ, આલ વીના અજરે મા;	
ખારદે બહુચર ખાલ, ન્યાલ કરે નજરે મા.	૧૦૯
ધરમ ધન ધન ધાન, ન ટળે ધામ થકી મા;	
મહીપતી દેખું માન, માના નામ થકી મા.	૧૧૦
નર નારી ધરા દેહ, જે હેને ગાશે મા;	
હમતી કર્મ કૃત બેહ, થઇ હી જસે મા.	૧૧૧
ભગવતી ગીત ચરિત્ર, નાત્ય સુવસે કાને મા;	
થઇ કુળ સહીત પવીત્ર, ચડશે વૈમાને મા.	૧૧૨
તુથી નક્ષી જે વસ્ત, તેથી તન તરણ મા;	
ધુરણ પ્રગટ પ્રસા, શી ઉપમા અરણ મા.	૧૧૩

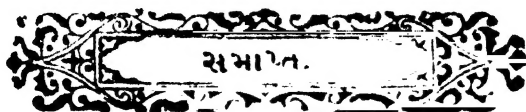
વારંવાર પ્રણામ, કરજોડી કીજે મા; .
 નીરમળ નીશ્વય નામ, જનનીતું લીજે મા. ૧૧૪
 નૈમો નમો જગ માત, નામ સહસ્ર તારે મા; .
 માત તાતને બ્રાત, તું સરવે મારે મા. ૧૧૫
 સંવત સત દશ સાત, નેત્રું ફાલગુણ શુધે મા;
 ત્રીયી તૃતીયા વિખ્યાત, સૂમયાસર બુધે મા. ૧૧૬
 રાજનગર નિજ ધામ, પુર નવીન મધે મા;
 આર્ધ આદ્ય વિશ્રામ, ભીષ્ જગત મધે મા. ૧૧૭
 કરી દુરલભ સુદ્ધિમ, રહું છું છેવાડા મા;
 કરજોડી વટલમ કહે ભા મેવાડા મા. ૧૧૮

— (૧૧૯) —

શીવ શકતીની આરતીના ગરબો, ૨૬

જે આદ્ય શક્તિ મા, જે આદ્ય શક્તિ;
 અખંડ અહમાંડ નીપાળ્યા, પડવે પંચક મા.
 જયો જયો મા જગતમે.
 દ્વીતીયા બે સ્વરૂપ, શીવ શકતી જમું મા;
 અહમા ગુણપતિ ગાવું, હરી ગાઉ હરી ના. જયો. ૨
 તૃતીયા ત્રણ સ્વરૂપ, ત્રિભુવનમાં બેઠાં મા,
 ત્રયસ્થકા તરવેણી તું તરવેણી મા. જયો. ૩
 ચોથ ચતુરા મહા લક્ષ્મી, સચરાચર વાખ્યાં મા;
 ચાર બુજા ચો દશા, પ્રગટ્યાં દક્ષિણમાં. જયો. ૪
 પંચમો પંચ રૂપો પંચમ ગુણ પદસા મા;
 પંચ સહસ્ર ત્યાં સોમયા, પંચ તત્ત્વે મા. જયો. ૫
 પટ્ટી તું નારાયણી, મહીશાસુર માર્યા મા;
 નર નારાને રૂપે, વ્યાખ્યાં સધળે મા; જયો. ૬

સત્તમી સત્ત પાતાળ, શાવીની શેના મા,
 ગડિ ગંગા ગાયત્રી, ગડિરી ગીતા મા; જયો ૭
 અષ્ટમી અષ્ટ ભુજ, આઠ આનંદા મા,
 સુરવર સુનીવર જનરથા, દેવ દધત્યે મા; જયો ૮
 નવમી નવકુળ નાગ, સેવે નવદુરંગા મા,
 નવશત્રીનાં પુનન, કીધાં છે બ્રહ્મા મા; જયો ૯
 દશમી દશ અવતાર, જય વીજયા દશમી મા,
 રામા રામ રમાડયા, રાવણ રૃદ્યો મા; જયો ૧૦
 એકાદશી અગીયારશ, કાત્યાયની કામા મા,
 કામદુરંગા કાળીકા, શ્યામા ને રામા; જયો ૧૧
 બારશ બાલા રૂપ, બહુચરી અંબા મા,
 બટુક ભેરવ સોહીએ, તારા છે તુજમાં. જયો ૧૨
 તેરશ તુગળ રૂપ, તું તારૂં માતા મા,
 ભ્રંમા વીશણું સદાશીવ, ગુણ તારા ગાતા. જયો ૧૩
 ચૌદશે ચૌદે રૂપ, ચંડી ચામુંડી મા,
 મારકડે વખાણ્યાં; ગાર્ધ શુભ કવિતા; જયો ૧૪
 પુનમે પુરણ કરી, સ્થંભાવતી નગરો મા,
 વસી તે માંહી વખાણી, શુભી કરજો કરજા; જયો ૧૫
 સંવત સત્તાવન સોળે, તીથી ભાવે મા,
 સંવત સોળે પ્રગટી, રેવાની તોરે. જયો ૧૬
 શીવશક્તીનો આરતી, જે ભાવે ગાશે મા;
 ભણે શીવાનંદ સ્વામી, સુખ સંપત્તી થાશે જયો ૭૧

જાહેર ખખર.

આથી સરવે લોકોને ખખર આપવામાં આવે છે કે નીચે લખેલા કાયદાઓની જોખડીઓ અચ્છવાદમાં સમક્ષેર બાહાદુર જાપખાનામાં, રોકડી કીમતથી વેચાતી મળશે.

ફાજદારી સંપ્રદ. ૪-૦-૦

પેનલકોડ ટીકા સાથે. ૦-૧૨-૦

કીમીનલ પ્રોસીજરકોડ ટીકા સાથે ૧-૪-૦

પુરાવાનો કાયદો ટીકા સાથે. ૦-૧૦-૦

અપરાધ ખોષક. ૦-૧૨-૦

સીવીલ પ્રોસીજરકોડ ટીકા સાથે. ૨-૮-૦

કરાર ખાખતનો કાયદો ટીકા સાથે. ૮-૪-૦

દીવાની કાયદો ટીકા વગરનો. ૦-૧૨-૦

મુદતનો કાયદો. ૦-૪-૦

રજીષ્ટરનો કાયદો. ૦-૪-૦

રેવન્યુ કોડ. ૦-૬-૦

હીંદુલા. ૨-૮-૦

મુસલમાની કાયદો. ૧-૮-૦

મુંબાઇ મદ્રાસ અને કલકત્તાની

હાઇકોર્ટોના ફાજદારી ફેસલા

ઓનો સંગ્રહ. ૭-૦-૦

જો શીવાય ખીજાં બધી જાતનાં પુસ્તકો

કીમત યત આવથી મળશે.

